UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

12 ЛЮТОГО 1970.
Число № 7
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
FEBRUARY 12, 1970

БУДУТЬ ПЛАТИТИ ФАРМЕРАМ, ЩОБ НЕ СІЯЛИ ЗБІЖЖЯ

Президент Саскачеванської збіжжевої ради Е. Турнер заявив, що федеральний уряд міркує над тим, чи не платити б західноканадським фермерам відшкодування за те, що вони не будуть засівати частини своїх піль протягом найближчих двох років.

Припускають, що уряд запропонує зменшити засівну площу на 10 мільйонів акрів, з теперішньої засівної площі 24,400,000 акрів. Уряд платив би від незасіяного акра 10.00 дол. Загальна сума виплати була б першого року — 50 мільйонів долярів, а другого — 100 мільйонів долярів. За два роки уряд мав би виплатити 150 мільйонів долярів.

В Іраку знову присуди смерти

Іракські суди засудили на кару смерти 41 особу, яким закидали, що вони підготовляли державний переворот чи вели шпигунську діяльність на користь ЗДА та Ірану. Цивільних осіб повішено, а військових розстріляно.

В додатку до засудів іракський уряд викинув з Іраку іранського амбасадора та його чотирьох головних помічників, які мусіли залишити Ірак протягом 24 годин. Ірак закрив теж три іранські консуляти на терені Іраку. У відплату іранський уряд викинув з Тегерану іракського амбасадора і його чотирьох військових атташе та закрив усі іракські консуляти в Персії.

Багдадське радіо проголосило комунікат іракського уряду, що Іран дав заговірникам 3,000 машинових крісів та 650,000 набоїв до них, щоб вони зробили переворот в Іраку.

Ірак зірвав дипломатичні зносини з ЗДА ще в 1967 р. під час ізраїльсько-арабської війни.

Пересаджують нерви

У Західній Німеччині, в місті Мюнхені, лікарі пересадили хворим нерви з двох померлих осіб. Операція вдалася: в обох пацієнтів чужі нерви працюють нормально..

Насер карає

В Єгипті розстріляно чотирьох військових старшин,, а кільканадцятьох здеґрадовано й покарано важкою в'язницею за те, що не боронили радарової станції, доставленої СССР, яку ізраїльські вояки забрали під час несподіваного наскоку.

СССР будує нову сибірську залізницю

Без великого розголосу перед кількома роками в СССР почали будову нової сибірської залізниці, яка має бути «найбільшим транспортовим проєктом на сході СССР», як пише советська преса. 2,000 миль довга залізнича лінія тягнеться через Сибір до міста Комсомольська над рікою Амуром. Досі СССР користується давною сибірською залізницею, що йде на відстані нецілих 150 миль від советсько-китайського кордону.

Китайсько-советські суперечки за прикордонні території спонукали советський уряд будувати нову залізницю, віддалену від кордону добрих кілька сот миль, до того, відділену від кордону лісами, горами та багнами, що робить її менше доступною для знищення на випадок війни.

Минулого місяця СССР заповів будову нового канала, що має сполучити ріку Амур з Тихим океаном.

Певно, що при обох будовах працює й багато українців, якими як царська Росія, так сьогодні СССР послуговуються при будові різних шляхів..

Французькі шкільні підручники однобічні

У звіті, що його для комісії для справ двомовности та двокультурности приготовив професор Оттавського університету М. Трудель, стверджується, що шкільні підручники, яких вживають у французьких школах в Квебеку, закликають дітей до сепаратизму, навчають дітей, що французи здібніші за інших канадців, що вони вищі расово. Підручники замало присвячують уваги Канаді, як цілості. Також однобічно представляють історію Канади.

Звіт висловлює застереження теж щодо англійських підручників, уживаних на Заході Канади. В тих забагато англійської історії, забагато пишеться про англійську королеву та про канадську федерацію, зате майже нічого не пишеться про французів. На думку проф. Трюделя, англійські підручники все ж таки більш об'єктивні, як французькі.

До того звіту варто б додати, що ні англійські, ні французькі підручники не присвячують належної уваги канадцям іншого походження, які сьогодні творять майже третину населення Канади.

ШЛЯХ НА АЛЯСКУ

Американський сенат розглядає проєкт закону про направу шляху до Аляски (Аляска гайвей), що в дуже лихому стані. Направу вели б спільно ЗДА і Канада.

НОВА СОВЄТСЬКА ЗБРОЯ
Сателіт, що нищить інші сателіти

Американські та англійські фахівці для міжпланетних польотів кажуть, що СССР має сателітне судно, що може знищити інших сателітів. Вони основують своє твердження на тому, що перед 16 місяцями СССР випустив у міжпланетні простори сателіта «Космос-248», який знищив два інші сателіти «Космос-249 і 252». Американський радар виявив, що вищезгадані два сателіти експльодували, кожне на 25 кусків, а сателітові «Космос-248» не сталося нічого.

ЗДА перед 11-и роками працювали над будовою сателіта, що міг би нищити інших сателітів, але потім залишили досліди. Тепер ЗДА мають до розпорядження лише далекосяглі ракети, що можуть знищити різні об'єкти на висоті 150 миль. А сателітні судна летять на висоті до 1000 миль.

Араби мають сильніше військо, ніж Ізраїль

Інститут стратегічних студій у Лондоні на основі зібраних з різних джерел інформацій опублікував дані про військові сили Ізраїлю та арабських держав.

Ізраїль має тепер 275 бойових літаків, Єгипет — 400, а дальші є в дорозі з СССР. Разом з літаками інших арабських держав (Альжир, Ірак, Йорданія, Сирія та Саудівська Арабія) араби мають 962 бойові літаки.

Арабські держави стараються мобілізувати якнайбільше вояків. Тепер арабські держави мають бл. пів мільйона вояків під зброєю. На час війни вони можуть легко мати одномільйонову армію.

Єгипетська армія має бл. 800 танків советського виробу, Ірак має їх 300, про інші арабські держави Інститут не має докладних інформацій. До того, Єгипет має бл. 50 ракетних бомб та 100, яких ще не можна вистрілити, бо не має належних баз.

Єгипет має 12 підводних суден советської конструкції, 20 патрульних суден з ракетними бомбами та значну кількість малих суден.

Ізраїль має тепер під зброєю 11,500 вояків, а на випадок війни може поставити армію не більш як 290,000 вояків.

Ізраїльська армія має бл. 900 танків; воєнна фльота — чотири підводні судна, один нищівний корабель та досить поважне число патрульних суден, в тому п'ять суден найновішої конструкції, що їх тайкома вивезли ізраїльські моряки недавно з Франції.

85 РОКІВ. — Бесс Воллес Трумен, дружина колишнього американського президента, 13 лютого відзначає своє 85-річчя. Її чоловік Гаррі Трумен теж має 85 років.

Д-р С. Воробець уже виконує обов'язки губернатора

Саскатунський лікар д-р С. Воробець 2 лютого склав перед головою саскачеванського суду А. Бенсом присягу і взяв від нього печатку губернатора (лефтенанта - говернора) Саскачевану. Приявний при складанні присяги саскачеванський прем'єр Р. Татчер сказав, що йому дуже приємно, що прем'єр Канади П. Трюдо на такий високий пост призначив українця д-ра Воробця, який має високі військові відзначення і втішається великою популярністю серед загалу саскачеванців.

ІЗРАЇЛЬ ТА ЄГИПЕТ ЗАТОПЛЮЮТЬ КОРАБЛІ

Єгипетські водолази дісталися в ізраїльському порті Елат до двох ізраїльських кораблів і підклали під них бомби. Один корабель затонув, другий дуже пошкоджений.

У відплату ізраїльські літаки затопили в Суезькій затоці єгипетський корабель для закладання водних мін. Єгипетське 700-тонове судно советської конструкції мало на покладі дві гармати, машинові кріси та прилади до боротьби з підводними суднами.

У повідомленні не сказано, що сталося з єгипетськими моряками, яких на покладі повинно було бути бл. 80.

ІНДІЯНИ БУДУВАТИМУТЬ ГОТОВІ ДОМИ

Заснована індіянським плем'ям «Червона ворона» (Ред Кро) будівлельна кооператива в Стендофі бл. Летбриджу має збудувати фабрику, що в ній будуть виробляти готові доми. Членами кооперативи є 4,500 індіян, що живуть у резервах південної Альберти. Альбертський уряд обіцяв виплатити до кінця 1971 р. 200,000 дол. на будову фабрики. При кінці 1972 р. фабрика повинна бути в повному русі. У ній буде 200 робітників, що будуть заробляти бл. одного мільйона долярів річно.

ЖЕРТВИ ВІЙНИ

Від початку війни у В'єтнамі згинуло 40,000 американців у боях, а 7,000 — в нещасливих випадках або від хворіб. В тому самому часі згинуло понад 98,000 північних корейців, а 218,-000 було поранених.

Північні в'єтнамці збили досі 395 американських літаків та 1,432 гелікоптери.

КОЛЬОРОВІ ТЕЛЕВІЗОРИ

Речник канадської асоціяції електронічних компаній Л. Балцер сказав, що кольорові телевізії, вироблені в Канаді, видають тепер менше радіоактивних променів, як годинник з радіоактивним (освітленим) щитом.

ПОЗИКИ СТУДЕНТАМ

В 1969 р. з державних позик для студентів користало 109,666 студентів, що одержали бл. 72 мільйонів долярів. Від 1964 р. з позик користало 492,000 студентів, що позичили понад 298 мільйонів долярів.

ГРАБУНКИ В КАНАДІ

Найбільше випадків злочинів в Канаді припадає на місто Монреаль. На 8,407 грабіжних нападів, учинених 1968 р. в Канаді, в Монреалі було 2,358, в Торонті 1,219. Багато грабіжних нападів було також у Ванкувері.

ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕРКВИ ЗАКЛИКАЄ
Допомогти братам у Югославії

Верховний Архиєпископ Йосиф Сліпий видав пастирського листа, в якому закликає помагати українським поселенцям у Югославії, що потерпіли від землетрусу.

„В Баня Луці й околиці, де живуть українські поселенці з давніх часів, за радієвими та пресовими повідомленнями, землетрус знищив житлові будинки, школи й церкви, а населення знайшлося у великій скруті, часто в голоді і холоді, без одежі і куска хліба. Євангельська любов до ближнього кличе всіх нас до дійової помочі своїм братам. «Пам'ятайте про тих, що страждають», каже св. ап. Павло в листі до євреїв (13, 3). «Браття, не втомлюйтеся добро творити» (2 Сол. 3, 13).

„Тому звертаємося з гарячим благанням до всіх наших вірних, до всього Божого народу нашої Української Церкви, Владик, священиків і мирян, прийти з поміччю тим, що страждають".

„Синод прийняв рішення про поміч для всіх потребуючих в Україні та в країнах поселення українських вірних, а зокрема тепер у Югославії, яких колись бл. п. єпископ Діонисій Няраді, великий соборник, так тісно старався завжди лучити з Україною і показав єдиноправильний шлях для збереження Церкви для своїх наступників. Тому, закликаючи до помочі для потерпілих від змелетрусу, ми діємо в дусі наших спільних синодальних постанов і в дусі нашої традиції".

„Нехай наш благальний голос найде сильний відгомін у Ваших зболілих серцях".

Збірку для потерпілих від змелетрусу в Югославії веде в Едмонтонській епархії управа Братства українців-католиків.

У Львові буде антирелігійний музей

Київська газета „Культура й життя" з 11 січня принесла вістку, що у Львові організують безбожницький музей. Газета пише так: „У нас на Україні також створюється музей, подібний до ленінградського. Для цього віддано приміщення одного з колишніх львівських соборів".

Газета не пише, котрий саме собор буде повернений на антирелігійний музей. Мабуть, вірменський, бо собор св. Юрія є храмом львівського архиєпископа Російської Православної Церкви, а польська катедра також відкрита для отслуги поляків — римокатоликів, яких у Львові є кільканадцять тисяч.

СССР посилає літаками зброю до Єгипту

Ливанська газета „Лежур", на основі достовірних інформацій, повідомляє, що СССР доставляє до Єгипту дальші посилки зброї великими транспортовими літаками «Антонов». Ця зброя радше оборонного характеру: там є протилетунські гармати, ракетні бомби та рухомі радарові станції. СССР почав доставляти зброю після того, як ізраїльські літаки збомбили єгипетські військові табори поблизу Каїру.

Припускають, що СССР післав до Єгипту також найновіші бойові реактивні літаки «МІГ-23».

Американський президент Р. Ніксон перестеріг СССР, що якщо СССР буде продавати зброю Єгиптові, то ЗДА будуть продавати зброю Ізраїлеві. Ніксон повторив ще раз бажання американського уряду шукати замирення між арабськими державами та Ізраїлем шляхом переговорів.

Теж англійський уряд звернувся до СССР з пересторогою не давати зброї до Єгипту, бо це зможе спричинити нову війну між єгипетськими державами та Ізраїлем.

НІМЕЦЬКО-ПОЛЬСЬКІ ПЕРЕГОВОРИ

Делеґація західнонімецького уряду полетіла до Польщі в справі започаткування нормальних дипломатичних відносин. Головною точкою переговорів: визнання теперішнього польсько-німецького кордону на Одрі й Ниссі, що включив би до Польщі багато кол. німецьких територій.

НЕПРОДАНЕ ЗБІЖЖЯ

Саскачеванські фармери мають непроданого збіжжя більш як один мільярд бушлів, що вартує бл. півтора мільярда долярів.

Ловлять канадську рибу

Канадський федеральний міністер риболовлі Дж. Дейвіс сказав у прилюдній промові у Монреалі, що рибалки СССР, Польщі та Східної Німеччини добираються до канадських берегів, ловлять там рибу, зменшуючи цим поважно риболовлю канадських рибалок.

Дейвіс закликав устійнити приписи для ловлі риб при берегах чужих держав і суворо їх придержуватися.

ЗДА зменшують свої війська в Туреччині

Від 1965 р. ЗДА зменшили свої війська в Туреччині з 23,000 до 7,000 вояків. В липні цього року американці передадуть турецькому урядові військові споруди вартости 40-45 мільйонів долярів.

Турецький прем'єр С. Деміроль заявив, що від 1965 р., коли в Туреччині до влади прийшла консервативна партія, Туреччина заборонила американським розвідчим літакам робити з Туреччини польоти здовж турецько-советського кордону на Чорному морі.

Коротки вістки

◆ **Федеральний** міністер закордонних справ М. Шарп їде до Франції, щоб наладнати кращі взаємини між Канадою та Францією, що за президентури Ш. де Голя дуже погіршилися.

◆ **Канадський уряд** купує чотири реактивні літаки типу «Боїнґ-707» для подорожів федеральних міністрів та прем'єра. Літаки коштуватимуть 55 мільйонів долярів. Багато послів критикує великий видаток уряду.

◆ **Федеральний уряд** має дати 13.5 мільйонів долярів на пробні верчення за нафтовою ропою в підбігунових околицях. Федеральний уряд має в тій компанії 45% уділів.

◆ **Канадський уряд** викинув з Канади за збирання таємних інформацій мадярського дипльомата Яноша Геґедіша. Мадярщина у відплату викинула канадського дипломата С. Небля.

◆ **Чотири** західноканадські збіжжеві компанії Юнайтед Грейн Ґроверс, Манітоба Пул Елевейторс, Саскечевеан Віт Пул та Алберта Віт Пул створили спільну агенцію для продажу збіжжя. Сподіваються таким способом осягнути кращі успіхи в продажу збіжжя.

◆ **При кінці 1968 р.** четвертина канадців була забезпечена від смертних випадків в американських асекураційних компаніях.

◆ **На автобусній** станції в Оттаві знайдено бомбу, зроблену з 8 кусків динаміту. Якби бомба була вибухла, то могла знищити задню частину станції. Бомбу знайшли, поки вибухла.

◆ **Канадська фабрика** цигарок «Еллайд сіґар корп.» випускає нові цигарки. Тютюн буде завинений у тютюневі листки. Такі цигарки будуть менш шкідливі для здоров'я.

◆ **Коли хто має замір** поїхати до Єлловнайф, Північнозахідні території, може доїхати туди автом протягом усього року. Шлях через Гай Рівер до Єлловнайфу має 850 миль.

◆ **Протягом зими** в нещасливих випадках із моторовими санками згинуло 38 осіб. Поліція перестерігає власників моторових санків їхати обережно.

◆ **На узбережжі моря** і в парках Ванкуверу згинуло багато диких качок. Качки гинуть від отрути, яку фабрики викидають в море враз із різними відпадками.

◆ **Велике** 2,000-тонове советське підводне судно з 90 — 100 особами залоги пошкоджене на Середземному морі. Припускають, що воно зударилося з другим советським підводним судном.

◆ **Американська** секретна поліція Еф-Бі-Ай арештувала в Сіятлі советського урядника в секретаріяті Об'єднаних Націй А. Тіхомірова за збирання інформацій про американські зброєння.

◆ **200,000** південних корейців протестувало проти намагань північно-корейського комуністичного уряду дістати з Японії бактерії холери. Японський уряд заперечив вістки, що він післав такі бактерії, але не заперечив, що дістав на них замовлення.

◆ **У Чіле** два студенти університету пробували змусити реактивний пасажирський літак летіти до Куби. Під час набирання бензини механік застрілив одного напасника, а другого ранив. Поліція потім його арештувала.

◆ **Родина** кол. італійського диктатора Б. Муссоліні домагається через суд від італійського уряду звороту всіх медалів та відзначень, які колись мав Муссоліні і які тепер знаходяться в державній скарбниці. Вдова по Муссоліні вже кілька років дістає пенсію.

◆ **Великі сніжні бурі** були на советському підбігуновому острові Сахаліні. Снігу впало на 30 стіп високо. Летовище та залізничі лінії не діяли кілька днів.

◆ **На північну Японію** впала страшна сніговія, в якій згинуло 14 осіб, 11 досі не можуть відшукати; 45 було ранених. Вода залила 925 домів. 5,000 осіб залишилося без даху над головою. Загальна шкода понад 48 мільйонів долярів.

ЕДМОНТОНСЬКИЙ ОСЕРЕДОК НАУКОВО-ПУБЛІЦИСТИЧНОГО ІНСТИТУТУ

ПРАВДА ПРО УКРАЇНУ (2)

проф. Тадей ЗАЛЕСЬКИЙ

Ряд праць і спростувань невірних інформацій про Україну, як і оборона нашого національного імени, доволі поважний як кількісно, так і якісно. Ці спростування вислано через місцевий відділ КУК, через Осередок НТШ, просто від Інституту або й від окремих осіб, але завжди з проханням поправити в новому виданні книжки ті й ті дані згідно з такими й такими джерелами. На такі письма адресати, за винятком двох випадків, відповідали чемно і прихильно. Спростувань було досі 60.

Пригляньмось тільки до декотрих творів.

Енциклопедія. «The Crowell — Colliers Encyclopedia» дала такі інформації про українську мову: «Українська мова дуже близька до російської. Можна б її уважати за діялект, якби вона знайшлася в аналогічному положенні в Італії, Еспанії чи Німеччині. Українська мова має багато рис, спільних з південноросійськими діялектами».

Видавництво одержало спростування з Едмонтону від М. Фляка: «Ваші мовознавці подають погляди російських реакційних і шовіністичних політиків з 60-70 років минулого століття. Це був час, коли псевдоінтелігенти заперечували взагалі існування української мови й нації. Царат указами (циркуляр Валуєва та Ємський указ) старався засимілювати 40-мільйонів українців, яких звав малоросіянами».

Навівши для підтвердження слова українських і російських знавців, автор листа каже: «Навіть нефахівець побачить, що Ваш висновок не науковий. Безперечно, деякі українські і московські слова подібні, але це ще не доказ, що українська мова — діялект російської. В усіх слов'янських мовах є ряд слів, що мають ті самі корені; навіть у всіх індоевропейських словах є слова того самого походження. Цілий ряд українсько-російських і російсько-українських словників був би хіба зайвий, якщо б ті дві мови були аж такі подібні».

«Ще прикріш нам, читаючи у Вашій енциклопедії про Карпатську Україну, яку Ви звете «Підкарпатська Рутенія», або «Закарпатська область» і пишете: «Хоча рутенці уважають себе за споріднених з українцями, то від останніх, себто від українців, відрізняє їх інакша історія й релігія. Рутенці говорять українським діялектом і ще не вирішили, яку мову прийняти: російську, українську чи рутенську».

Едмонтонський автор питає: «Щоб ви сказали, якби, приміром, українська енциклопедія написала, що мова, вживана в Канаді і ЗДА, є діялектом англійської мови або що мова Австрії є діялектом німецької мови? Русь і русин означає те само, що Україна й українець. Польща впровадила в Галичині назву «русин», «руський», замість «українець», «український»; подібно робили чехи на Закарпатті, впровадивши термін «руский», але в значенні «московський», вони підтримували москвофільство, обсаджували школи вчителями-москалями з денікінської армії, які вживали назов «Росія» і «руський».

У листі подається відповідна література англійською мовою, тексти, на яких спираються критичні зауваження. «Запевняю Вас, — пише накінець автор листа, — що завжди радо буду Вам допомагати у виправлюванні недокладностей щодо історії Східної Европи».

На це відповів Дейвід Крофорд (Crawford), директор видавництва: «Дякую за цікаві й інтелігентні зауваження щодо недокладностей про українську мову в енциклопедії. Ви Вам дуже вдячні, що звернули нам увагу на помилки, і ми вдоволені, що Ваш знаменитий і повний вказівок лист може поправити наші інформації та дати змогу використати їх у наступному виданні».

«Взагалі видавці енциклопедії, — пише видавець — стараються публікувати якнайточніші відомості. Без дальшого зацікавлення й допомоги читачів ми не могли б вдержати високий рівень, який хочемо зберегти в енциклопедії».

«Ваше винятковe письмо доручаємо нашим видавцям, які з вдячністю будуть уважати його за дуже вартісну заплату, за зусилля підтримати якість нашої публікації. Ми можемо тільки подякувати Вам за безкористовне зацікавлення й фахову пораду».

Р. Рахманний: «Стати під єдиним політичним прапором»

«1970-ті роки повинні стати декадою української згоди», сказав у Торонті монреальський журналіст Роман Рахманний, який на недавній пленарній сесії секретаріяту СКВУ мав доповідь про теперішнє політичне становище.

Він зробив такі висновки:

¶ Протягом 1960-их років Україна виразніше зарисувалася в громадській думці світу, і то не лише як географічне чи культурне поняття, а також як політичне ціле, як «новочасна державницька нація».

¶ Важливу ролю в цьому ділі відіграли молоді українці, які прийшли до голосу в Україні, як діячі української культури і як сміливі речники державницьких прагнень свого покоління.

¶ Культурні суспільні й національно-політичні процеси в Україні зазублювалися з подібними процесами інших національностей СССР (не виключаючи росіян); через це громадська думка світу могла легко сплутати цей український національний рух із всеросійськими тенденціями до т. зв. гуманізування совєтської системи правління. Цьому „помішанню язиків" принаймні частинно запобігли українські політичні еміґранти та організована українська громада в країнах свого поселення.

¶ У 1960-их роках українська еміграція в цілому виявилася єдиним надійним союзником українського народу, що в своїх державницьких прагненнях може розраховувати лише на власні сили і на підтримку своїх вірних синів і дочок, розкинутих по всьому світі.

¶ Поряд з політикою «зближення» між т. зв. Сходом і Заходом у 1970-ті роки затискатиметься московський зашморг на шиях народів т. зв. соціялістичних країн Европи. Слідом за Чехо-Словаччиною вони знову стануть сателітами Москви. Це корисна обставина для українців, бо українській нації не загрожуватимуть її сусіди.

¶ Українська політична еміграція й організована громада мусять бути підготовані концепційно та організаційно на всі можливості. З дотеперішньої оборони конче перейти в наступ з допомогою молодих кадрів. На дотеперішній московський блеф кинемо наш виклик: або Українська ССР є справжньою державою совєтських українців, тоді нехай київський уряд діє як справжній уряд однієї з народно-соціялістичних держав комуністичного бльоку, або УССР є тільки адміністративно - економічна область російської великодержави, тоді нехай київські верховоди звинуть свій колоніяльний прапор і не баламутять чесних людей, своїх і чужих.

¶ З України на адресу українців за кордоном доходять закиди, що вони, мовляв, поділені на розсварені суперницькі групи; тому варто всім українським політичним центрам і угрупованням (при підтримці СКВУ) здобутися на один спільний виступ — маніфест до українського народу на рідних землях і громадської думки світу. В цьому політичному зверненні з'ясувати чітко маловідому істину: всі українці, які мають можливість виявити свою непримушену думку, прагнуть відновлення суверенної незалежної української держави, хоч вони не належать до різних груп чи середовищ.

Світову громадську думку і нашу молодь в Україні та за кордоном можна переконати в зрілості української нації лише таким наочним виявом нашої стовідсоткової згоди в цьому фундаментальному питанні.

«1790-ті роки повинні стати декадою української згоди перед обличчям скептичного чужоземного світу і допитливого молодшого покоління в Україні та за кордоном. Щоб відроджена політична Україна вся стала під єдиним українським прапором суверенности і незалежности!»

НІЯКОЇ ДИСКУСІЇ ПРО БЕЗЖЕННІСТЬ

Папа Павло, промовляючи до прочан у Римі, сказав, що безженність духовенства — «основний закон нашої Латинської Церкви». Цей закон «не можна ні відкидати, ні навіть ставити під дискусію».

Ця рішуча заява є відповіддю на домагання деяких католицьких кіл Голляндії та інших країн змінити закон про обов'язкову безженність священиків Латинської Церкви.

УНІВЕРСИТЕТ МАЄ ПЛЕКАТИ ПРАВДИВУ НАУКУ

КАЖЕ ВЕРХОВНИЙ АРХИЄПИСКОП ЙОСИФ

Університет, тим більше католицький університет, має плекати правдиву науку, сказав Блаженніший Йосиф, верховний архиєпископ і кардинал, даючи огляд діяльности Українського католицького університету в Римі.

З приводу свята св. Климента-папи, патрона університету, відбулося торжество з участю двох кардиналів (Ченто і Брави), деяких єпископів, ректора домініканського університету «Аджелікум», ректора Папського східного інституту та інших гостей.

Видавництво українського університету в Римі за шість років опублікувало бл. 60 творів, між ними серію історичних документів до церковної історії України.

Блаженніший Йосиф сказав:

«Апостольську працю, упродовж століть, ведуть єпископи, наступники апостолів, що як спадкоємці післанництва апостольського збору, зі своїм головою, Христовим намісником, папою римським, з уряду покликані провадити в голошенні правдивої науки і творенні життя Церкви для всіх людей і всіх народів. Під їх проводом апостолують священики з мирянами. Дуже визначну ролю у цьому відіграють і мусять відігравати духовні наукові установи та університети. Вони силою свого завдання мають плекати і голосити правдиву науку та випростовувати і справляти всякі схиблення і заломання поглядів і переконань, також і на суспільному полі і в матеріяльній ділянці життя. Бо під покришкою науки і добра просуваються нині найнеправдивіші твердження і суспільні лади для народів. І саме університети, зокрема католицькі, мають протиставитися неправді і подавати всім, віруючим і невіруючим, правдивий і дійсний стан наукових дослідів, вести нові досліди і показувати, що вони не противляться науці Христа і вірі, голошеній Церквою. Бо той самий Бог є творцем природного розуму і надприродного об'явлення. Тому розум не може доходити до висновків, суперечних об'явленню».

«Таке завдання і нашого університету під патронатом найвищого колись учителя на землі — папи римського, св. Климентія; таке завдання, може, ще більше, ніж інших, з огляду на безбожництво й аморальні засади, що сильно загрожують народові в його існуванні».

«Український католицький університет, що є безпосереднім продовженням Богословської академії у Львові, ставить тепер перші кроки. Він присвячений св. Климентієві-папі, який був першим науковцем на престолі св. Петра, і тому став покровителем науки у Христовій Церкві. Таким він показав себе в Посланні до коринтян. Водночас він, високоосвічений, був великим і вмілим організатором у житті. Він наново зібрав розбиту жахливими переслідуваннями християнську громаду і відновив давнє життя в катакомбах. За те цісар Траян заслав його до Херсонесу (90/92 - 101?) на півдні України. Там він, як

(закінчення на 3 стор.)

Рідношкільна нарада в Редвотері

У Редвотері біля Едмонтону в неділю 8 лютого були сходини в справі навчання української мови. Присутніми були обидва місцеві українські священики: о. Петришин (католик) і о. Куліш (православний), секретар комітету п. Михайло Сунак і батьки дітей, які хотіли б вивчати українську мову в «гайскулі».

Сходини в імені неприсутнього голови комітету п. Василя Пасічного (мав нещасливий випадок), відкрив секретар п. Сунак, привітав присутніх і дав слово гостям з Едмонтону.

Про можливості навчання української мови реферував інж. М. Фляк. Опісля промовляв д-р Л. Байрак, який указав на значення української мови в Албертськім університеті і користі з неї.

У дискусії вияснено багато питань та обговорено плян праці. Рішено прохати вчителів місцевого гайскулу, а саме пп. Рубашевського і Тхора, бути комітетові помічними в цій справі. Комітет буде збирати підписи зацікавлених батьків, згідно з поданим взором, і подавати їх Шкільній Раді в Торгілді.

Сходини відбулися в залі української католицької парафії.

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ДРУКУВАТИ РАДІОПРОПОВІДІ

Щопонеділка о дев'ятій годині вечора маємо змогу слухати українських релігійних радіопередач, що їх пересилає Централя Едмонтонської єпархії з французької радіостанції в Едмонтоні. Керівник радіопрограм просив висловлювати думки на тему ведених програм - доповідей. Користаючи з цього запрошення, хочу сказати ось що:

Дуже добре, що такі релігійні радіопередачі ведуться. На цю пору о. Методій Ничка ЧСВВ говорить на тему: «Сьогочасна людина та її проблеми». Говорить надзвичайно цікаво, переконливо, єдиноправильно насвітлюючи та пояснюючи важливі проблеми, що є невіднятною частиною життя кожної людини, незалежно від того, чи віруюча ця людина, чи ні. І тому добре про ці справи слухати, знати і розуміти.

На жаль, з опиту знаю, що не надто багато людей в Едмонтоні цими радіопрограмами цікавиться. Не всі ті, що мають змогу їх слухати, слухають. А шкода.

Поза Едмонтоном більше число українських людей слухає цих релігійних радіопередач.

Щоб цінні думки, висловлювані в цих радіопрограмах, таки донести до ширшого загалу українського громадянства, я пропоную друкувати цікавіші матеріяли передач в «УВістях», тим більше, що деякі вислови, думки і проблеми такі цікаві, що хотілось би мати їх надрукованими й доступними, щоб мати змогу ще і ще раз їх прочитати, продумати, в житті цього придержуватися.

Як у газеті бракує місця на друкування мною пропонованих матеріялів, то перервати друкувати повість („Мотря" Б. Лепкого). Це непотрібне. Краще читати книжку, ніж частину цієї книжки в газеті.

Едмонтон І. Шевчук

МОТРЯ

Історична повість (132)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Зірветься, кажете, народ, як колись на зазов Богдана. А якщо не зірветься?... Уважайте, що тепер інші часи. Одна Церква. Тоді Церква була наша, українська, незалежна від Москви, а тепер вона закабалена.

— Митрополит Ґедеон Четвертинський запродав її, а Самойлович не боронив.

— Що, не боронив? Помагав продавати.

— Золотий ланцюг за те получив і два алмазні клейноди.

— Отже, бачите. Тоді духовенство стояло за визвольне діло і благословило народ на боротьбу за віру і за Церкву, а тепер було б якраз противно. Тепер духовенство за царем і проклинало б тих, що зважилися б проти царя іти.

— Це правда, алеж сила була б у наших руках і тою силою ми і духовних заставили б іти разом з нами.

— А я боюсь, — обстоював Войнаровський, — що народ пішов би з духовенством проти нас, бо він і так не любить старшин, каже, що старшини такі порядки на Україні заводять, які у Польщі завели пани. А коли б і не весь народ пішов проти нас, так частина, а це все одно, що домашня війна, найгірша з усіх, — і повторилася б руїна, з котрою так довго боровся мій дядько, і котру він насилу якось спинив та завів новий лад.

— Все це, — твердили старшини, — може бути, але не мусить.

— Я певен, що не було б того.

— Народ іде за тим, хто виявить сміливість і силу.

— Народ стихія, — повторив гетьманові слова Войнаровський, — хто вгадає, звідки вітер повіє і які хмари він наднесе, дощеві, чи градові?

В цей мент увійшов гетьман, а рівночасно другими дверми вступив у світлицю Апостол, котрий якраз тепер приїхав.

— Не роби, Даниле, що тобі немиле, — кликав гетьман, ідучи йому на стрічу.

— Що ж такого не маю я робити? — питався гість.

— Пізно приїздити. Ми вже гадали, що й не побачимо тебе нині.

— Як же я не приїхав би на Різдво до свого гетьмана? Але до свата, Василя Леонтієвича, поступив.

— Що ж вони? — питався гетьман.

Апостол прижмурив око.

— От так собі живуть поволеньки. Любов Хведорівна невдоволена світом і людьми, вона його кращим створила б.

— Бувають люди і від Господа Бога мудріші, — завважив гетьман. — І непомильні. З такими нам грішним недотепам найгірша біда.

А глянувши по старшинах опитався: — Про що так балакали, панове товариство? Може я перервав розмову? Продовжайте будь ласка!

А старшини подивилися один на другого, ніби питаючися: — казати, чи ні?

— У нас, — почав Кожухівський, — все та сама жура і все та сама балачка. Що кого болить, про те він і балака.

— А що ж вас болить, мої панове?

— Вашій милості звісно. Турбуємося, що завтра буде. Часи такі непевні.

— Що часи непевні, то правда. Але коли вони в нас певні були? Відколи я тямлю, все ми, ніби на вулькані сидимо, все тая наша Україна, ніби підмінована твердиня. Кинь іскру — почне вилітати в повітря.

— Найгірше, що невідомо, хто, коли і де тую іскру вкине.

— Треба нам берегти тієї нашої твердині, — остерігав гетьман. — Зчинити зрив легко, але спинити його важко і нелегко направити шкоду.

Старшини зрозуміли, до чого гетьман говорить і замовкли. Аж Ломиковський почав: — Доходять нас вісті, що Карлові щастя сприяє.

— І до Станислава Лещинського чимраз більше поляків признається.

— З ким щастя, з тим і люди, — завважив гетьман. — Не штука щасливому помагати, а штука нещасливого в горю не опустити.

— А я гадаю, — почав Апостол, — що всякому треба про свою власну шкуру дбати. Особливо ж нам, бо за нашу шкуру, не за що друге, добрі люди б'ються. Не понесемо ж її на продаж.

— Не понесемо нашої шкури на продаж, — повторили за ним.

— На нашій шкурі, що трохи волос поросте, та й дивись, кинуться на неї, вискубуть і знову вона, ніби її нужда погризла.

Гетьман сидів, понуривши голову. На його чолі, між бровами вгору, появилася тая морщина, яка з'являлася звичайно, коли він мав велику журу.

— До чого ви це балакаєте, панове? — спитав нараз. — Гадаєте, мало я турбуюся ділом? Не такий я чоловік, що став на велелюдному місці й гукає: „дивіться, який то я дбайливий і пильний. Ніхто нічого не робить, лиш я!" Не люблю таких чванькуватих людей. Але при нинішнім святі впевняю вас, панове, так, як літом у Києві впевняв, що даром булави не ношу. Мальованим гетьманом не був і не буду. Живу не для себе, а для України. Власних дітей Господь мені не дав, — ви всі мої діти. Хочу забезпечити будучність вашу, хочу вам оставити таку спадщину по собі, щоб і ви, і діти ваші, і діти дітей ваших добрим словом згадували мене, як батька. Про те тільки й гадаю. Іншої думки в мене нема, хоч, знаю, що про мене кажуть: Мазепа загарливий скупиндря, Мазепа кар'єрист. А подумайте тільки, яка в мене й може бути амбіція, крім тої единої, щоб добру славу по собі залишити. Усе, чого можна було добитися гетьманові українському, маю. Остається одно, чого згадувати не хочу й не потребую. А грошей я з собою до гробу теж не заберу. Коли їх збираю, так це на потреби України. Знаю, що на війну треба трьох речей: грошей, грошей і — грошей!... Ось який я скупиндря.

Старшини, затаївши дух у собі, слухали гетьманських слів. Були це самі його однодумці, самі самостійники. Між ним і ними була, значиться, спільна, але незрима, нитка. Вони хотіли добути її наверх і сказати: ось вона! Їм було спішно повести справу на нові дороги, пірвати з Петром і заключити союз з Карлом і Лещинським, а гетьман, старий політик, не спішився. Поступав, як Фабій Кунктатор. Рішення відсував до рішаючого менту. Непевність гнітить, непевність тривожить, непевність витворює душну атмосферу. Хочеться відчинити вікно, дихнути повними грудьми, почути правду, хоч би вона й не була весела.

А гетьман тієї правди сказати не хотів.

І старшини стояли кругом його, понуривши голови.

— Так воно, так, — зітхаючи казали.

Аж Апостол підсунув до Мазепи і нараз голосом грімким і рішучим сказав: — Двигни цей камінь, двигни!

Степовим вітром повіяло по хаті. Пригадався київський пир для Петра, і його від'їзд, і степовий дід, і Мазепина присяга.

— Двигни цей камінь, двигни! — повторили старшини. — Він важкий, може вб'є тебе, мене, його і нас, та час мине, настане час, що він розлетиться у дробі. Під тим каменем хроби, зігниєм від хвороби, спаси ти нас. Двигни цей камінь, поки час.

* * *

Гетьман пригадав собі цей незабутній мент, побачив перед собою дивного діда, його високу стать, вірлині очі, незгоєну рану на груди. — Немає каменя такого, — сказав, — котрого б я не пробував двигнути, щоб визволити волю. Прошу вас, здайтеся на мене. Не забігайте вперед і не наглїть мене. Вірте розумові моєму. Знаю, що роблю; довірливости вашої потребую.

Войнаровський з Орликом стояли біля вікна. Слухали й дивилися на алею, яка вела в двір.

Доведіть Ваш одяг до сьогоднішнього стилю

AMSTERDAM TAILORS LTD.

Едмонтонський осередок для перерібки одягів

Переводимо перерібки всякого роду.

214 UNION BUS DEPOT

10202 - 102 St. EDMONTON, Alta Ph.: 424-9810

АСЕКУРУЄМО

Авта, будинки, хатні речі, бизнеси, від вогню, грабежі, особисту відповідальність (liabilities), моргеджові довги, рівнож асекурації: життєва хворобова, від випадку та шпитальна.

10% знижки на будинки, хатні речі й особисту відповідальність (liabilities)

Cwikilewycz Insurance Agency

10960 - 75 Ave. Edmonton, Alberta

Tel.: 433-7629 — 424-0915

Найновіші капелюхи й обшиття до суконок

Edmonton

MILLINERY and DRESSMAKERS' Supply Ltd.

10135 Jasper Ave. — Edmonton — Ph.: 422-4988

Матеріяли • Пера • Фільцові капелюхи • Стяжки та вуальки • Квіти • Футряні обшиття

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАПОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.

REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave — (REAR) — Edmonton, Alberta

напроти McLeod Building

Phone: 422-4386 Res.: 455-3229

А. Колодка, власник

Верховний архиєпископ про університет

(закінчення з 2 стор.)

засланець, продовжував працю св. Андрія, з'єднав і зібрав кілька тисяч вірних. За це противники вкинули його в море і він згинув мученицькою смертю».

«Вже самою своєю особою він був дальшим, після св. Андрія, проповідником єдности Церкви, не тільки серед греків, а теж скитів. По смерті він очолював наше духовне життя на Україні-Русі аж до нападу монголів. Віднайдення його мощів св. Кирилом і Методієм у Херсонесі, перевезення їх до Києва Володимиром Великим, і то як великого трофею, уміщення їх у найкращому храмі в Києві, серед великих князів, поставлення і благословення його головою митрополита Клима Смолятича, відбитка його погруддя на державних монетах — це головні свідоцтва його почитання і пошани в Україні. В тих то віках яснiють світлі картини з нашого минулого християнства: торговельні договори, „Слово" Іларіона, „Руська правда", „Поучення дітям Володимира Мономаха", „Слово про Ігорів похід" — це перлини золотої доби нашої старовини».

«Мощами св. Климентія цікавилися в Царгороді ще перед св. Кирилом і Методієм, але щойно їм пощастило віднайти їх на недалекому острові біля Херсонесу-Корсуня, перевезти до нього та одержати їх частину. Вони обидва хіба добре знали, що це мощі не якоїсь іншої особи. Вони ж за мощами св. Климентія шукали, повезли їх на Моравію й опісля до Риму. Папа Адріян зустрів їх урочисто з процесією. Це все — найкраще і незаперечне свідоцтво автентичности папи Климентія».

«Наш університет у своїх початках також віддав їм найвищу честь, на яку в своїй скромності і початковому малосиллі міг спромогтися.

Умістив їх у храмі Святої Софії, в якій, одноіменній колись, й спочивали вони на Україні. Яке величне свято ми пережили недавно, і то завдяки нашому патронові! Увесь, буквально, український нарід, і не тільки український, сколихнувся і високо піднісся на дусі. Нехай Свята Софія, за його заступництвом, провадить цей університет, щоб він гідно і ревно виконував своє високе, але і важке завдання в українському народі і для всієї науки: віру підносив, правду відкривав і боронив».

MIKE'S
Watchmakers · Jewellers
10542 - 97 St. — Edmonton
Направа і продаж різного роду годинників та перстенів по умірковaних цінах
М. Грушецкий, власник

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
3 ТИЖНІ ПОБУТУ В ЕВРОПІ
(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відліти щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаген 427.00 дол.
Робіть замовлення вчасно.
Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до соняшних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Гренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ,
ДУМАЙТЕ
БЮРО НЕВИЛЛ.

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG. (північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG. (полуднева частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions
"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.
Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.
Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.
М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

CREDIT FONCIER
тепер платить 9%

Основана 1880 р.
Майно $221,000,000.00
Капітал та резерви $43,000,000.00

2 - 5 річні дебенчерс
8¾ — 1 річні дебенчерс
Проценти платимо що пів року чеком.

Пишіть до:
CREDIT FONCIER
10275 - Jasper Ave.
EDMONTON, Alberta
або телефонуйте на ч.: 422-1145
Член Canada Deposit Insurance Corporation

ТАКОЖ
8¾ — 1 - 5 річні дебенчерс
СКЛАДАНИЙ процент (піврічно)

Найменша сума $500.00

Вісті з Едмонтону

Підготовляють День української культури

В НЕДІЛЮ, 8 БЕРЕЗНЯ

Багато українських осередків уже відмітили 20-річний ювілей СФУЖО (Світової федерації українських жіночих організацій) у різних формах: бенкетів, академій чи чаїв. Український Едмонтон відзначить цей ювілей у неділю, 8-го березня святкуванням під назвою «День української культури». Назву устійнив комітет святкування, у склад якого увійшли представниці тих жіночих організацій Едмонтону, що належать до СФУЖО, а саме: ЛУКЖ, ОЖ-ЛВУ, ОУК та Гурток книголюбів. Ініціятива ювілею вийшла від члена головної управи СФУЖО п-і І. Павликовської, яка й очолила комітет. Її заступницями є п-і: А. Прийма (ЛУКЖ) і С. Климкович (ОУК); секретарка — п-і Н. Таланчук (ОЖ ЛВУ), пресова референтка — п-і М. Кейван (Гурток книголюбів).

Програма святкування, в якій беруть участь усі чотири згадані організації, буде цікава та різноманітна. Будуть виступи на сцені, як теж виставки в залі. На сцені буде виведений показ історичних постатей «Українка в минулому» (заходами ОУК, у трохи зміненій та скороченій формі), виступить жіночий хор «Верховина» (ОЖ ЛВУ) та дитячі садочки ЛУКЖ. Запрошено до участи теж відомий жіночий вокальний ансамбль «Мережі». З промовами виступлять п-і І. Павликовська та п-і М. Кейван.

Крім того, присутні матимуть нагоду оглянути декілька цікавих виставок, а саме повну збірку українських стібів (виставляє музейна секція ЛУКЖ), виставку дитячої літератури (влаштуванням якої займається п-і О. Росляк — ЛУКЖ) і виставку Гуртка книголюбів, яка охоплює кількадесят книжок, що їх прочитали книглоюби, та інші матеріяли з діяльности гуртка.

З цього видно, що програма охоплює багато ділянок культури — від стібів та пісні до книжки, від погляду в минуле (історичні одяги) до праці для майбутнього (дитячі садки); тому назва «День української Культури» виправдана. Хоч на сцені виступатимуть тільки жінки та діти, в залі буде багато місця теж для чоловіків і молоді. Усіх їх щиро запрошує до участи комітет імпрези, яка відбудеться у неділю 8-го березня, о 3-ій годині пополудні в залі школи Пресв. Серця, 108 авеню — 96 вулиця.

Парафіяльна «просфора» і концерт колядок

(М. Х.) Після Служби Божої в неділю 4 січня, в церковній залі парафії св. Володимира відбулася просфора з концертом колядок. Це парафіяльне свято звеличав своєю приявністю Владика Ніл, якого сердечно привітав парох о. Р. Ганкевич.

Після молитви і обіду, що його приготовив відділ ЛУКЖ, діти рідної школи співали чотири колядки, а п-і Юлія Катренич склала святочні побажання.

Про народні звичаї, зв'язані з Різдвом, Новим роком і Водохрищами, сказав слово о. Р. Ганкевич. Потім церковний хор під керуванням п. С. Гроха співав п'ять колядок: «Добрий вечір тобі», «Ой сидить Бог» К. Стеценка, «Бог ся раждає» Т. Купчинського, «Нині, Адаме» С. Людкевича та «Іде звізда чудна» К. Стеценка.

Владика Ніл сказав, що радіє з росту та розбудови парафії св. Володимира, та висловив признання о. пароxові та його дружині, церковному комітетові, паням з ЛУКЖ та всім колишнім священикам, що працювали в парафії св. Володимира впродовж останніх 20 літ.

Сьогодні, сказав о. Р. Ганкевич, вперше в нашій церкві ми благословили прекрасні вишивані коругви, що їх за старанням п-і Зити Поцілуйко вишила сестра її п-і Лещук з Атабаски. Прохаючи передати їй сердечне «дякуємо», о. Ганкевич пригадав, що це не перша річ, яку п-і Лещук вишила для церкви св. Володимира. Вона подарувала комплет обрусів церкві св. Володимира.

Дякуючи за участь, о. Ганкевич запросив Преосвященного Ніла на святкування 20-літнього ювілею парафії, що відбудеться в першу неділю червня. Підготова йде вже повним темпом: закінчується розбудова залі, відділ ЛУКЖ замовив до церкви нові лавки, має бути помальована церква всередині і зовні, буде нова огорожа довкола церкви.

Конференція священиків Едмонт. єпархії

Священики Едмонтонської єпархії матимуть найближчим часом конференцію під проводом Преосвященного Ніла. Конференція духовенства провінції Алберти буде в Едмонтоні 17 лютого, а конференція духовенства Британської Колюмбії — у Ванкувері 19 лютого. Доповідачами в Едмонтоні будуть: о. Р. Ганкевич, о. В. Підскальний ЧСВВ, о. д-р Є. Камінський, о. В. Тарнавський; у Ванкувері: о. Б. Слобода ЧСВВ, о. М. Стек, студнт, о. С. Чеховський, о. В. Галярник.

КАНАДСЬКИЙ ЄПИСКОП — ЧЛЕН КОНГРЕГАЦІЇ

Лондонський (онтарійський) єпископ Джералд Еммет Картер призначений членом ватиканської конґреґації Божого культу.

д-р Т. КОМАРИНСЬКИЙ

Колишній адвокат у Городенці д-р Теодосій-Іван Комаринський умер 27 січня в Ню Йорку на 81 році життя.

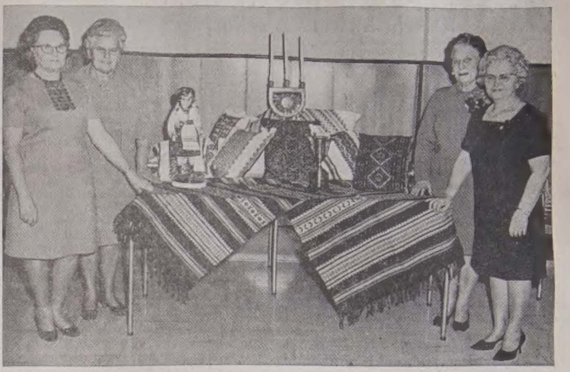

На єпархіяльному з'їзді ЛУКЖ в Едмонтоні відділ Пресвятої Євхаристії здобув перехідний кубок і першу нагороду за вишивану подушку (на середині стола). Стоять зліва направо пані: Н. Федуник (її подушку відзначено першою нагородою), М. Демчук, К. Петецька — голова єпархіяльної управи ЛУКЖ і А. Клодій — голова єпархіяльного відділу. Фотостудія: «Академія»

Йосифа Кулеба – голова відділу ЛУКЖ парафії Пресв. Євхаристії

На недавніх загальних річних зборах відділу ЛУКЖ парафії Пресвятої Євхаристії вибрано на цей рік управу в такому складі: духовний асистент о. Я. Федуник, кол. голова А. Клодій, голова — Й. Кулеба, заступниці: 1. М. Головата, 2. М. Нагуляк, секретарка — М. Даскавич, скарбничка — Г. Крокош, членкині управи — кол. голови: М. Демчук, К. Кардинал, М. Страшок.

Контрольна комісія: А. Кошка, Е. Сірінк, О. Величко; номінаційна комісія: Г. Крокош, М. Страшок, М. Попіл, К. Кардинал, А. Глущак; архів: А. Козловська, преса: М. Нагуляк, Е. Гук; культурно-освітній комітет: Т. Кругляк, М. Демчук, Н. Федуник; великоднє печиво: А. Клодій, М. Головата, Е. Гук, А. Кошка, А. Кучмак; відвідування хворих: К. Осадчук, П. Панкевич, Е. Браско, К. Чимишин, Біло; кухня: К. Кардинал, Ф. Мартинюк, П. Панкевич, М. Луценко, І. Романюк, Біло, К. Марисюк, Е. Браско, С. Семчук, К. Осадчук, М. Олевич, М. Ахтемічук, К. Чимишин, І. Якубець, Федорук, М. Кемпінська, М. Шнайдер, Т. Закотюк, П. Вітюк; оголошення: Й. Кулеба; чайні прийняття: Т. Закотюк, А. Кошка Е. Гук, Е. Сірінк, Р. Сліпчук, О. Величко; телефонічні повідомлення: Р. Сліпчук, Е. Сірінк; вишивки: П. Вітюк, М. Шнайдер; рідна школа: Г. Крокош і Н. Яцишин; танки: Е. Сірінк і А. Клодій, таца: П. Вітюк, Й. Кулеба, К. Чимишин, М. Левицька, М. Кемпінська, І. Романюк, М. Біло, М. Страшок, А. Козловська, Г. Крокош.

Створено теж допоміжний комітет для справ дому пенсіонерів. До комітету належать голова відділу і колишні голови: Й. Кулеба, М. Демчук, К. Кардинал, М. Страшок і А. Клодій.

На зборах була присутня п-і К. Петецька, голова єпархіяльної управи ЛУКЖ.

Минулорічна діяльність

Докладний звіт про діяльність відділу за 1969 рік подала секретарка п-і М. Даскавич. Відділ відбув у минулому році 10 сходин, мав 61 членок, одержав 6 обіжників, вислав хворим членкам до шпиталів 13 китиць квітів та найняв чотири Служби Божі за померлих членкинь чи їх родичів.

3 квітня був продаж великоднього печива у Норт Гейт (А. Кошка і Є. Гук); 28 квітня — свячене; 4 травня — сніданок для дітей, що прийняли перше Св. Причастя, 8. червня — храмовий празник і 20-ліття парафії, благословлення іконостасу, уфундованого нашим відділом за 2,000 дол.; 17 - 26 липня — кіоск на Едмонтонській виставці; 19 жовтня — базар й чайок (Д. Вакарук і Т. Кругляк) — нагороди подарували: 1. М. Дегодь, 2. П. Вітюк, 3. А. Клодій, 4. К. Кардинал, 5. М. Шнайдер; 26 жовтня — День ЛУКЖ — сніданок для членок приготовили мужчини із БУК (В. Демчук); 28-29 листопада — єпархіяльний з'їзд ЛУКЖ у готелі Мекдоналд. Участь у виставці вишиваних подушок (перша нагорода за подушку — п-і Н. Федуник); 22 грудня — різдвяна гостина для дітей рідної школи, танцювального гуртка, вівтарної дружини.

22 травня п-і Н. Федуник мала доповідь у радіо про «Культ Богоматері в українським народі»; 10 листопада п-і С. Климкович мала доповідь про «Українські дні в Римі».

Фінансовий звіт подала скарбничка п-і Г. Крокош. Приходів було — 14,418.55; розходів — 8,473.52; залишилося в касі 3,986.26. Чистого прибутку з кіоску було 5,347.26.

Потім звітували підкомітети: виставковий — М. Головата, кухня — К. Кардинал, чайний — П. Саган, базаровий — Дж. Вакарук, суспільна опіка — Е. Браско, пресові референтки — М. Нагуляк, Є. Гук, оголошення: Й. Кулеба, печиво: Є. Гук, танки: Є. Сірінк, рідна школа: Г. Крокош, телефонічні повідомлення: А. Кошка, шпиталі: К. Осадчук, церковні обруси: М. Луценко, К. Кардинал, архів: А. Козловська.

По звітах о. Федуник попрохав однохвилинною мовчанкою вшанувати пам'ять членок (К. Пісецька, М. Козова), які померли в минулому році.

Голова відділу п-і А. Клодій подала деякі доповнення до звітів. З нагоди копання першої лопати землі під будову Дому пенсіонерів було прийняття, відвідування головою різних чайків та імпрез інших парафій Едмонтону, участь у з'їздах та сходинах єпархіяльної управи, відзначення голови і п-і Р. Семків спеціяльною відзнакою за стале відвідування лікарні Оливер.

К. Петецька, голова єпархіяльної управи ЛУКЖ, висловила признання нашому відділові за гарну працю і відзначила п-і А. Клодій відзнакою голів ЛУКЖ. Від контрольної комісії виступила п-і М. Демчук, яка теж висказала признання управі за добре ведене книговодство і подала внесок уділити минулорічній управі абсолюторію.

Збори вела п-і Й. Кулеба, секретарювала М. Нагуляк.

Висловлюють признання

Накінець о. Я. Федуник від імени парафії вручив п-і А. Клодій почесну грамоту за віддану дворічну працю на пості голови відділу ЛУКЖ. П-і М. Демчук від імени відділу вручила їй малий дарунок (вишивану вазу) як подяку за віддану працю для відділу й парафії.

Перед зборами була вечеря для всіх членкинь, яку подала п-і Касіян. Вечерю оплатив сам відділ.

Збори пройшли у гарному та діловому настрої. Під проводом нової, енергійної голови п-і Й. Кулеби, яка вже два рази успішно очолювала наш відділ, сподіваємося піти в цьому році до нових успіхів для розвитку нашого відділу, для добра нашої молоді й Церкви. **М. Нагуляк**

КОНЦЕРТ ТЕАТРАЛЬНОГО АНСАМБЛЮ

У неділю 15 лютого о годині 8-ій вечора в авдиторії св. Івана, 10611 - 110 авеню, відбудеться концерт пісні слова і танків, що його підготовив Театральний ансамбль, який працює під патронатом КУК.

У програмі: жіночий ансамбль «Мережі», солісти-співаки, солісти-танцюристи та мистецьке читання.

Концерт відбудеться на запрошення провінційної управи ТУС.

Неділя, 15 лютого:

о год. 2.30 попол. в залі УНО, 10629 - 98 вул., річні загальні збори Української щаднично - кредитової спілки „Поступ".

* * *

2.30 — 5.00 попол. в залі УНО: чайне прийняття, організоване батьківським комітетом школи українознавства ім. Ів. Франка.

* * *

Понеділок, 16 лютого:

11.15 ранку в телевізії Сі-Еф-Ар-Ен: показ українських традиційних страв старанням відділу ЛУКЖ парафії св. Василія.

* * *

Четвер, 19 лютого:

о 7.30 веч., в залі УНО: річні загальні збори відділу ч. 497 УНСоюзу.

* * *

Субота, 21 лютого:

о год. 7-ій веч. сходини гуртка книголюбів у п-і О. Манастирської, 10923 - 122 вул.

* * *

Неділя, 22 лютого:

о 2.30 попол. в авдиторії школи ім. Вікторії: «Пісні і

ЩО, ДЕ, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

танці України» старанням філії УНО.

* * *

о 3 год. попол. в залі катедр. парафії св. Йосафата: загальні збори відділу ЛВУ.

* * *

4.30 — 7.00 попол. в Культурнім центрі св. Василія, 10819 - 71 авеню, ЛУКЖ тієї парафії влаштовує українську вечерю.

* * *

Середа, 25 лютого:

о 8 год. веч. в залі катедральної церкви св. Йосафата: річні загальні збори Української католицької кредитівки в Едмонтоні (нагороди вступу в сумі 50.00 дол. будуть жеребковані).

ХТО ВИСЛАВ ГРОШІ?

Хтось з Едмонтону наприкінці грудня 1969 р. вислав до «УВістей» 10.00 дол., не подавши свого імени.

Просимо нас повідомити.

— Адміністрація «УВ».

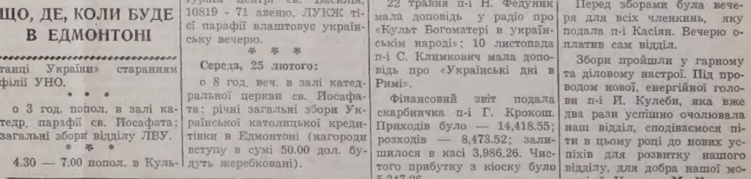

ЛУКЖ ПАРАФІЇ ПРЕСВЯТОЇ ЕВХАРИСТІЇ. — Сидять у першому ряді зліва направо: Г. Крокош, М. Даскавич, Е. Гук, М. Головата, А. Клодій, К. Петецька, о. Я. Федуник, М. Демчук, К. Кардинал, М. Страшок, Й. Кулеба, Н. Федуник; у другому ряді: М. Шевчук, І. Федорук, А. Козловська, Ф. Мартинюк, К. Якубець, М. Лищенко, К. Чимишин, П. Панкевич, П. Вітюк, Т. Кругляк; у третьому ряді: М. Олевич, М. Ахтимічук, М. Шнайдер, Біло, М. Кемпінська, А. Піх, Г. Вакарук, А. Глущак, П. Саган; у четвертому ряді: Е. Браско, І. Романюк, Р. Семків, М. Дегодь, Л. Дегодь, А. Лазаренко, Т. Закотюк, К. Осадчук, М. Попіль; у п'ятому ряді: М. Нагуляк, С. Расько, А. Кучмак, А. Кошка, М. Добей, К. Гібонс, Е. Сірінк. Фотостудія: «Академія»

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Телефон 422-5708 Telephone

Second class mail registration number 1035.

КОЛИ СЛОВАКИ ОСУДЖУЮТЬ ЄПИСКОПА ГОПКА...

Єпископ Василь Гопко опинився під гострим обстрілом деяких словаків, а філядельфійська «Америка» (30 січня) дала їм не менш гостру відсіч.

Преосвященний В. Гопко, який 1947 року став пряшівським епископом-помічником, восени минулого року поїхав до Риму, брав участь у синоді українських католицьких владик і підписав заяву, в якій наші епископи просять Вселенського архиерея створити патріярхію. Це зразу викликало протест у Пряшеві, де апостольським адміністратором епархії є о. Ян Гірка. У листопаді 1969 р. Єпархіяльна рада, на засіданні в Пряшеві, зайняла таке становище:

1. Єпископ Василь Гопко поїхав до Риму як приватна особа. Він не був уповноважений ні виступати, ні підписувати будь-які заяви в імені Пряшівської епархії.

2. Єпархіяльна рада заявляє, що не хоче мати нічого спільного зі синодом українських єпископів, ані з домаганнями створити українську патріярхію.

Погляди Пряшівської епархіяльної ради повністю підтримує словацький єзуїт о. М. Лацко, який є професором Римського східного інституту. Той з Риму вислав інформаційну статтю до «Єдности», газети Словацького католицького об'єднання ЗДА й Канади. Отець Лацко заявляє, що Пряшівська епархія словацька, а не українська; тому участь епископа Гопка у т. зв. синоді — це тільки його особиста справа. Ця інформація подається не тільки заокеанським словакам; римський автор сподівається, що до уваги візьмуть її також українські церковні кола, а також преса.

З української преси філядельфійська «Америка» — здається, перша — подає огляд статті о. М. Лацка і після цього розбиває його твердження. Статистика свідчить, що т.зв. словаки-грекокатолики — то здебільшого пословачені «руснаки». З пресових та інших повідомлень, що приходять зі Словаччини, ясно видно, що «словацькі комуністи переганяються зі словацькими католиками у словачені несловацького населення».

«Америка» висловлює здогад, що заява Пряшівської епархіяльної ради могла бути подиктована чи підказана теперішнім політичним режимом. «Ми не займаємо становища до ухвал Єпархіяльної ради в Пряшеві, бо не знаємо, наскільки ці ухвали дійсно віддзеркалюють думки приявних канонїків і деканів, чи, може, настанови КП Словаччини чи КП ЧССР. Нас тільки дивує нахабство патріотичного автора, який надає своїм канонікам і деканам виключне право говорити в імені пряшівського епископства, а відмовляє своєму епископові — ісповідникові віри Кир Василеві Гопкові тільки тому, що він «уважає себе українцем».

«Дискримінація епископа — ісповідника віри словацьким священиком-ченцем з політичних мотивів, як теж його шовіністичні спекуляції на тему пряшівського епископства свідчать, що словацький шовінізм не вагається ні перед якими кроками, коли йому здається, що його стан посідання в загрозі. Але страх словацьких шовіністів даремний. Загарбувати їх ніхто не збирається. А про наших братів українців-русинів, грекокатоликів у Словаччині, ми завжди будемо пам'ятати і проти кривд, що їм словацькі «брати» робитимуть, будемо боротися. Інакше й бути не може».

А може б, могло бути трохи інакше? Коли словаки осуджують Гопка за те, що брав участь у синоді і підписав документ у справі патріярхії, наш філядельфійський щоденник сміливо виступив в оборону учасника синоду. Філядельфійський митрополит не брав участи в синоді з невідомих причин. Через це звідусіль сиплються на нього атаки, через це створилося невиразне становище. Не робимо з цього приводу докору «Америці», яка, можливо, на хід філядельфійських церковних подій має такий самий вплив, як на хід пряшівських подій. А все ж насмілюємось твердити, що на цю пору «Америка» може зробити деяку роз'яснюльну роботу. Якщо справді бажаємо церковної єдности, то мусимо бачити зв'язок навіть між Пряшевом і Філядельфією. Досить незручно протестувати на далеку відстань і заклопотано мовчати про домашні справи.

СМЕРТЬ АГНОСТИКА

Англійський філософ Бертран Рассел деколи звав себе атеїстом, а деколи — тільки агностиком, мовляв, не знаю і не можу знати, чи є Бог, чи нема.

З Расселом-агностиком трапилася раз смішна пригода, яку він залюбки оповідав. Було це в час першої світової війни. Рассел тоді палко проповідував пацифізм, лаяв англійський уряд і за це опинився на короткий час у в'язниці. І от привели його до вусатого в'язничного поліцая, що вів реєстраційні картки в'язнів. Записав той ім'я і прізвище нового в'язня, записав дату народження. «А якої ви релігії» — спитав. «Агностик» — відповів Рассел. «Як це пишеться?» — спитав заклопотано поліцай. Рассел почав «спеллувати»: ей, джі, ен... Як поліцай нарешті записав трудне слово «агностик», тоді з полегшею зідхнув: «Ох, Господи, стільки всяких релігій на світі, але всі вірують у Бога».

Каже Рассел, що довго він сміявся з цієї пригоди. Не раз про неї розказував, навіть писав. Тепер, залишивши чимало творів, умер на 97 році життя. Час покаже, чи і наскільки тривала його слава. Герберт Спенсер був чи не найвідомішим англійським філософом 19 сторіччя, а сьогодні він цілковито забутий. Пройшовши крізь таємну браму вічности, Рассел, хочемо вірити, зустрінеться, як вільний з вільним, з давнім в'язничним сторожем, який не вмів написати слово «агностик», але його значення розумів краще, ніж філософи.

ДОКУМЕНТИ ТА ЩЕ Й ІЗ ПЕЧАТКОЮ

У польському місті Вроцлаві поліція арештувала групу фальшівників документів. У керівника тієї шайки Вітолда Шпаковського знайдено понад 5,000 зразків усяких документів і 44 печатки різних установ.

Хто потребував університетського диплому, міг його купити у Шпаковського за 4-5 тисяч злотих. Диплом майстра-ремісника коштував 2-4 тисячі злотих, а дозвіл їздити автом Шпаковський продавав ще дешевше.

Дотепер у водіїв авт поліція відібрала понад 100 підроблених документів.

СОВСТОЗНАВЕЦЬ БОЦЮРКІВ ПРО

ОПОЗИЦІЙНИЙ РУХ У СССР

У Совєтському Союзі є опозиційний рух. Це певний факт. Але трудніше відповісти на питання: який той рух? Чого хочуть його провідники? Ще трудніше сказати: що далі робитиме совєтський режим з усіма проявами неслухняности?

Проф. Богдан Боцюрків, директор Інституту східноевропейських справ при Оттавському університеті ім. Карлтона, виступив минулої неділі на прилюдній сесії НТШ в Едмонтоні з доповіддю, в якій подав головні відомості зі своєї статті, призначеної для одного з американських політичних журналів.

Опозиційні настрої, опозиційні течії, навіть опозиційний рух є в багатьох совєтських республіках. Трудно сказати, що далі робитиме совєтський режим. На думку Б. Боцюркова, цілковитого повороту до сталінізму не буде. Сталін нищив не тільки всяку опозицію, а й потенційну опозицію, себто всіх, хто міг би чинити опір, а накінець, щоб затерти сліди, після жертв убивав головних своїх катів. Цього ніхто в партії не бажає. З другого боку, партійні карівники бояться лібералізації, бо знають, що це довело б накінець до провалу партії. Найближчий час буде часом безнастанного хитання партійної лінії: партія буде придушувати прояви опозиції, однак не буде вживати крайніх заходів, як було колись.

Три ділянки

Опозиційні течії в СССР видно на трьох ділянках: громадянській, національній і церковній. В Росії, в Україні і в інших республіках з'являються щораз нові люди, які виступають в оборону громадянських прав. Здебільшого вони домагаються, щоб у житті було те, про що говорить совєтська конституція. Однак є також окремі голоси, що критикують основні тези марксизму.

Національні права окремих республік мають теж багатьох оборонців, передусім серед українців, жидів і татар. З другого боку, партійні наказодавці з Москви говорять на цю пору не про зближення, а таки про злиття народів Совєтського Союзу. Молоді українці, що, виступаючи в оборону прав української мови й культури, не забували згадати теж про жидів чи татар, зробили надзвичайно корисну роботу і в СССР, і ще більше за кордоном, сказав проф. Боцюрків.

Російська православна Церква, яка поводиться дуже слухняно супроти режиму, має завзятих критиків у СССР. Її осуджують за те, що мовчала, коли Хрущов позакривав дуже багато церков, за те, що на домагання уряду сама обмежила свою діяльність, за те, що й між її епископами є непевні люди.

Найбільшу сміливість виявляють євангелики (баптисти). До них пристали й деякі комсомольці, сказав проф. Боцюрків.

У т.зв. захалявній релігійній літературі російською мовою був принаймні один голос в оборону насильно ліквідованої Української Католицької Церкви.

Люди, що чинять опір тиранії совєтського режиму, досить часто знають одні про одних. «Хроніка поточних подій» (російською мовою), сказав проф. Боцюрків, цікавиться не тільки виступами в оборону громадянських прав, а також виступами на захист національних і релігійних прав.

На цю пору в совєтських судах судять і засуджують людей, які ні до якої вини не признаються. За Сталіна це було неможливе. Тоді судили «розкаяних»; інших розстрілювали.

20 років тому і тепер

Відповідаючи на запитання слухачів, проф. Боцюрків сказав, що, на його думку, українська молодь Америки й Канади, передусім університетська молодь, повинна їздити в Україну. Молоді люди з-за океану, які говорять українською мовою, всюди викликають значне зацікавлення.

У ЗДА, після публікації книжок Чорновола і Дзюби, деякі кола, що мають вплив на громадську думку, виявляють зацікавлення Україною, якого в них раніш не було. Один з американських видавців сказав проф. Боцюркову, що інтереси українців і жидів у СССР збігаються. «Двадцять років тому така заява була неможлива», сказав проф. Боцюрків.

Доповідь оттавського гостя відбулася 8 лютого в залі УНО. Слухачів було бл. 100.

З НОВИХ ВИДАНЬ

СВЯТА МІСІЯ

о. Микола Іванів ЧСВВ. Свята місія. Прудентопіль, видавництво оо. василіян, 1969, 427 стор.

Автор цієї книжки о. Микола М. Іванів ЧСВВ, довголітній місіонер у Бразилії та колишній професор красномовства. Походить з Долинщини. Живе тепер у Прудентополі, де допомагає в парафії оо. василіян.

Книжка має 367 сторінок друку та 60 сторінок уведення. У введенні автор подає коротку історію місій в Україні та напрямні місійного з'їзду василіянських місіонерів у Західній Україні. Учасниками з'їзду були відомі місіонери-василіяни: о. И. Чепіль, о. С. Решетило, о. Я. Сенківський, о. П. Теодорович, усі вже покійні, та о. І. Назарко. Тут також подані різні проєкти плянів місій, з узглядненням тривання і числа місіонерів.

Увесь матеріял місійних наук розділений на шість розділів та міститься в 43 проповідях.

Перша частина має 10 проповідей. Це основні, т.зв. вічні, правди нашої віри: мета людини, відвернення від мети — гріх, наслідки його та поворот до милосердного Бога.

Друга частина — це норми нашого життя: Божі заповіді. Заповіді, які зближені матерією, подані в одній проповіді (6 і 9 та 7 і 10 заповідь).

Третя частина — про Божий народ: св. Церкву. Прикмети Христової Церкви та її вказівки — заповіді.

У четвертій частині автор всебічно пояснює джерела ласки: св. Тайни. Крім загальної проповіді про св. Тайни, є сім проповідей на тему кожної св. Тайни окремо. Тут можна висловити тільки мале побажання: корисно було б додати про св. Літургію трохи ширше. Щоправда, автор подає дещо в іншому розділі, але під іншим кутом. Треба було підкреслити, що Літургія — це невідпятна частина нашого християнського життя. Христос не тільки перебуває у кивоті, але Він кожного дня приносить себе в жертву за нас. Отже, не може цього робити без нас!

П'ята частина — то п'ять проповідей т. зв. станових. Є тут окреме слово до мужчин-чоловіків, жінок, дівчат, хлопців і дітей.

Остання, шоста, частина місійних наук — це погляд на Христа Чоловіколюбця, Богоматір, взаємне прощення та вічну нашу нагороду.

Автор підходив до свого завдання психологічно й опрацював свої проповіді вичерпно. Цілість дає нам ясний плян нашого життя: у що маємо вірити, як маємо жити, чого вживати, щоб осягнути свою вічну мету.

Книжка надається для священика, як матеріял до проповідей, а для світської людини — як духовне читання для поглиблення свого релігійного життя.

Технічно книжка видана добре. Гарна й симпатична. Папір добрий, друк читкий та проглядний.

Автор у своєму вислові старався бути ясний і короткий, бездоганний. Мова добра. Зміст глибокий та добре продуманий.

Вітаючи шановного автора з появою його книжки «Свята місія», бажаємо йому дальших успіхів у його корисній та відданій праці, а нашому загалові поручаємо поцікавитися та набути цю книжку.

омен

20 РОКІВ ОУПК

Зенон Зелений. Праця українських педагогів у Канаді. Торонто, видання Об'єднання українських педагогів Канади, 1969, стор. 45.

Ця брошура подає огляд 20-річної діяльности Об'єднання українських педагогів Канади (ОУПК). На цю пору ОУПК має 154 членів. Найбільше членів (210) було 1963 року.

З. Зелений, інформуючи про діяльність ОУПК, обговорює теж різні перешкоди, які були і є.

У ВІННІПЕЗІ ВІДКРИТО МУЗЕЙ УВАН

У Вінніпезі манітобський міністер культурних справ Ф. Петурсон 22 січня відкрив офіційно музей Української вільної Академії наук при вулиці Флора, перетинаючи синьо-жовту стяжку.

«Без історії немає майбутности для народів», сказав міністер, підкреслюючи, що УВАН у Манітобі — перша установа, яка відкриває музей у ювілейному році провінції.

«Дай Боже», сказав міністер по-українськи.

Після офіційного відкриття гості оглядали музей і галерію УВАН.

Піяніст Роман Рудницький виступає в Едмонтоні

Роман РУДНИЦЬКИЙ

(і. п.) На запрошення едмонтонської симфонічної оркестри прибув до Едмонтону піяніст Роман Рудницький і 4 лютого виступив як соліст на концерті в Ювілейній авдиторії. Він також прийняв запрошення місцевого відділу Комітету українців Канади виступити 1 лютого з фортепіяновим сольом, теж у Ювілейній авдиторії, на концерті для відзначення річниці української державности.

Таким чином українська громада мала нагоду почути цього знаменитого піяніста два рази.

Преса раз-у-раз подавала й подає вістки про успішні концерти Р. Рудницького в Америці й Европі (теж в Україні). Р. Рудницький, якому тепер 26 років, вже на 10 році життя виступав як піяніст з місцевою симфонічною оркестрою. З того часу він розвинув свій музичний талант, і сьогодні він зрілий піяніст. У нього вроджений музичний хист, він пройшов знаменитий вишкіл у найкращих педагогів Америки й Европи, продовжував постійні дальші студії над завершенням ширшої музичної освіти (праця над докторатом). Він молодий, а при цьому дуже спокійний. Це все дає основи для великого піяніста.

На концерті з приводу свята державности Рудницький виконав поважну майже годинну програму, а саме твори українських композиторів: «Прелюдію» Есдур Л. Ревуцького, «Прелюдію» Ес-моль Б. Лятошинського, дві композиції свого батька Антона Рудницького: сонату, оп. 10 і «Варіяції на простеньку тему», оп. 38 і два наддатки Шопена «Скерцо» Бе-моль і Стравінського «Петрушку» (І ч.). Усі ці твори вимагають великої технічної вмілости, музичної динаміки й темпераменту. Роман Рудницький виконав їх першорядно, без великого зусилля і без звичайної перерви.

У нього надзвичайна технічна вмілість. Він володіє фортепіяном без найменших труднощів, грає дуже певно, а при тім знаменито контролює свою динамічну музичну силу.

Це було видно передусім у «Варіяціях» А. Рудницького і «Петрушці» Стравінського. Обидві ці композиції вимагають від виконавця в першу чергу досконалої техніки, а при тім великої музикальности. Обидві прелюдії Л. Ревуцького і Б. Лятошинського зближені характером композиції і стилю. Рудницький виконав їх бравурно, зберігаючи виразно їх музичну лінію.

Того вечора, може, найкраще з музичного боку він виконав А. Рудницького «Сонату», оп. 10, на стрілецькі теми. Це модерний твір, в який вплетені мотиви стрілецьких пісень. Кращого виконавця композитор А. Рудницький не міг знайти.

У Романа Рудницького є схильність до музичної бравурности, тому вся майже цілогодинна програма вийшла у нього легко.

Після цієї бравурної програми я з приємністю слухала Шопена «Скерцо» Бемоль, головно його середню частину з колисковою мелодією коляди, яку треба вести спокійно і контрольовано.

Завдяки Р. Рудницькому українська публіка Едмонтону мала нагоду вперше почути дві композиції Антона Рудницького: соната, оп. 10 і «Варіяції на простеньку тему», оп. 38. Обидві твори — великий вклад у нашу фортепіянову літературу. Соната мені більше подобається. Зате більшість слухачів, здається, була захоплена ефектовним виконанням «Варіяцій на простеньку тему», які в першу чергу вимагають повної технічної вмілости і музикальности.

Українська публіка зі щирим ентузіязмом вітала Р. Рудницького в концертовій залі і після виступу. Багато громадян пам'ятає виступи його батьків в Едмонтоні: співачки Марії Сокіл і Антона Рудницького — піяніста, диригента й композитора.

Виступ Р. Рудницького з симфонічною оркестрою 4 лютого мав інакший характер. Він грав Шопена концерт Е-моль, оп. 11 з оркестрою. Концерт має три частини: 1. аллеґро маестозо різолюто, 2. романс (лярґетто) і 3. рондо (віваче). У цьому концерті Шопена піяніст веде мелодійну лінію в першій і другій частині. Рондо в третій частині має ритм польського народнього танку. Цей концерт дав нагоду Романові Рудницькому виявити свою музикальність і дуже контрольовану піяністичну техніку. Третя частина концерту, на мою думку, вийшла найкраще.

Захоплена першим виступом Р. Рудницького, численна публіка прибула на симфонічний концерт, щоб послухати цього піяніста вдруге. Справді, дуже приємно слухати його, бо з першої хвилини чуєте його повну владу і контролю над фортепіяном і тоді слухаєте гри дуже спокійно.

Слухачі і другий раз вітали піяніста захоплено.

Едмонтонська симфонічна оркестра протягом двох минулих років вже запрошувала до себе декількох молодих талановитих піяністів. Серед них Р. Рудницький, без сумніву, один з найкращих. Уже тепер він — знаменитий піяніст, який має всі дані стати піяністом великим.

СЕРБСЬКА БІБЛІЯ

Сербська патріярхія друкує ілюстроване видання Біблії, призначене для молоді. Тираж: 10.000.

Хорватські католицькі видавництва останнім часом опублікували новий переклад Св. Письма з оригінальних текстів, а також окреме видання для молоді.

БІЧНА АНТЕНА

ТУГА БЕЗ СЛІЗ

Не люблять росіян львівські українці, повідомляє польська вінніпезька газета «Час» (4 лютого) на підставі звідомлень туристів. Зате «добу польської влади багато хто згадує з деякою тугою».

Коли у львів'ян є тільки деяка туга за польською владою, то, видно, ніхто за нею не плаче.

НЕЯСНА ПОДЯКА

Їхав з Канади на Покуття турист, і один з читачів торонтської комуністичної газети «Життя і слово» передав гроші знайомому в снятинському селі Тулукові.

Тепер у «Житті і слові» (26 січня) надруковано подяку з Тулукова: «В нас не прийнято дарувати гроші (прошу мати це на увазі). Але відмовитись, враховуючи, що у вас там інакше — не можна. Ми прийняли Ваш дарунок — і на пам'ять, на згадку про Вас, придбали портрет В. І. Леніна до 100-річчя з дня народження».

Досить неясна це подяка. Здається, що, замість долярів, чоловік волів одержати хустку. В кожному разі, повідомляє, що за доляри дали йому рублі, а за рублі — Леніна.

ДВА ВІДЗНАЧЕНІ

Вгадайте: що буде?

Як у Торонті роблять параду Діфенбейкерові, то що буде в торонтському «Вільному слові»? — Фотографія Діфенбейкера і Росохи.

Це легко вгадати. Але Діфенбейкерові не тільки робили параду, а й дали золотий медальйон. Що тоді буде?

Подивіться до «Вільного слова» (26 січня) і знатимете: Росоха приходить на параду, причепивши до грудей хрест заслуги.

ЗЕМЛЕТРУС У ЮГОСЛАВІЇ. Українські діти в околиці Баня Луки опинилися без даху над головою. В Едмонтонській епархії збірку на допомогу потерпілим братам у Югославії веде епархіяльна управа БУК. Просять висилати пожертви на адресу: Rev. M. Sopulak, c/o Ukrainian News, 10967 - 97 St., Edmonton, 17, Alberta.

НЕДІЛЯ ПРО БЛУДНОГО СИНА

22 лютого

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО КОРИНТЯН: зач. 135

Брати, все мені дозволено, та не все корисне. Все мені дозволено, та я не піддамся під нічию власть.

Страва — для шлунку, а шлунок — для страв. Та Бог одно і друге знищить. Але тіло не для розпусти, а для Господа, і Господь не для тіла.

А Бог і Господа підняв, і нас підійме своєю силою. Чи не знаєте, що ваші тіла — члени Христові? Взявши, отже, члени Христові, зроблю їх членами блудниці? Ніколи! Чи не знаєте, що хто пристає з блудницею, є одним тілом? Бо будуть, каже, двоє одним тілом. Хто ж лучиться з Господом, є одним духом.

Утікайте від розпусти. Всякий гріх, котрого допускається чоловік, є поза тілом, а хто творить розпусту, грішить проти свого тіла.

Чи не знаєте, що ваше тіло є у вас храмом Духа Святого, котрого маєте від Бога, і що ви не свої? Бо ви куплені високою ціною. Прославляйте і носіть Бога в вашім тілі.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД ЛУКИ: зач. 79

Сказав Господь таку притчу:

Один чоловік мав двох синів. І молодший з них сказав батькові. Тату, дай мені частину майна, що припадає мені. І розділив їм прожиток. І по небагатьох днях зібравши все, молодший син відійшов у далекий край і там розтратив своє майно, живучи марнотратно.

Коли ж він прожив усе, настав у тім краю великий голод, і він став бідувати. І пішов, пристав до одного хазяїна тої землі, а той вислав його на свої поля пасти свині. І був радий поживитись стручками, що їли свині, та ніхто не давав йому.

Опам'ятавшись же, сказав: Скільки наймитів у мого батька надто мають хліба, а я отут гину з голоду. Устану і піду до мого батька і скажу йому: Тату, прогрішився я перед небом і перед тобою; і вже недостойний зватись твоїм сином, прийми ж мене як одного з твоїх наймитів.

І вставши, пішов до свого батька. І ще він здалека був, побачив його батько його, і жаль стало йому, і, побігши, кинувся йому на шию і поцілував його. Сказав же йому син: Тату, прогрішився я перед небом і перед тобою і вже недостоін зватись сином твоїм.

А батько сказав до слуг своїх: Хутко принесіть найпершу одежу і зодягніть його, і дайте перстень йому на руку й обуву на ноги. І приведіть годоване теля та заколотіть; і , ївши, веселімся, бо цей мій син був мертвий, — і ожив, пропав був, — і знайшовся. І почали веселитись.

А старший його син був на полі. І вертаючись, наблизився до дому, почув співи і танці. І покликавши одного зі слуг, запитав: що це таке? Той же сказав йому: твій брат прийшов, і заколов батько годоване теля, бо здоровим його прийняв.

Розсердився той і не хотів увійти. Тоді батько його вийшовши, став просити його. Він же, відповідаючи, сказав батькові: Ось я стільки літ служу тобі, і ніколи не переступив твого приказу, ти ж ніколи не дав мені й козеняти, щоб повеселитись з моїми друзями; коли ж син твій оцей, що з блудницями проїв твоє добро, прийшов, то ти заколов йому теля годоване.

Він же сказав йому: Сину, ти завжди зо мною, і все моє — то твоє. Годилось же повеселитись і порадуватись, що твій брат оцей був мертвий — і ожив; пропав був — і знайшовся.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ МИТРОПОЛИТА АНДРІЯ

ЗА БОЖУ МУДРІСТЬ

о. Микола ДЯДЬО

Божий слуга митрополит Андрій молився: *«Дай мені мудрість твого уподобання,* щоб я в житті умів те, що Тобі миле, гаряче бажати, мудро шукати, у правді признавати і досконало виповняти на славу й честь Твого святого Імени, на хвалу слави Твоєї ласки».

Я є Божим твором; не лише твором, що вийшов з Божих рук і почав існувати, як сотворена істота. О, ні! Щось більше зі мною сталося, як лише те, що мене Бог сотворив. Він сотворив мене на свій *образ і подобу.*

Сказав Бог: «Сотворім людину на наш образ і на нашу подобу, і нехай вона панує над рибою морською, над птаством небесним, над скотиною, над усіма дикими звірями й над усіма плазунами, що повзають на землі».

Я не є, як кожне інше сотворіння. А тих сотворінь — мільйони й мільйони. Одні живі, як риби, звірі, птахи; рослини мають нижчу форму життя; неживі твори: камінь, вода, земля тощо. Всі сотворіння є лише твором; ми, люди, є твором, що віддзеркалює Божий образ і Його подобу. Нас, людей, Господь поставив так високо, так нас вивищив, що старозавітний співець з подивом казав: «Що є чоловік, що ти його так вивищив, зробив його мало чим меншим від ангелів?»

І не тільки сотворив нас на свій образ і подобу; Він поділився з нами людьми своєю силою. Він дав нам владу і змогу співтворити при поширенні людського роду, Він дав нам в управу землю і все, що на землі, щоб ми над усім «панували». Коли маляр намалює картину, коли різьбар вирізьбить статую, коли навіть кравець зробить одяг, то кожний з них сподівається, що його твір вдоволить його і принесе йому добру славу між людьми і користь. Коли ж Господь творив нас, то з тим наміром, щоб ми принесли Йому славу («Нехай святиться ім'я Твоє»), щоб Він у нас мав своє уподобання, щоб кожний, що гляне на нас, хвалив нашого Творця за Його силу, велич, великодушність, любов, милосердя.

Якщо ж образ чи різьба не подобається мистцеві, то він їх нищить. Так і Господь карав і буде карати ті свої «образи і подобія», що своїм життям і поведінкою спричиняють те, що Господь не матиме в них свого уподобання.

Звідси нам зрозуміло, чому наш великий і покірний Божий слуга Андрій просив саме про мудрість Божого уподобання.

НЕДІЛЯ 15 БЕРЕЗНЯ В ЕДМОНТОНСЬКІЙ ЄПАРХІЇ

У СПРАВІ НЕДІЛІ «РОЗВИТКУ Й МИРУ НАРОДІВ»

Дорогі в Христі, йдучи за заохотою Вселенського архиєрея, що своїм письмом із 28 березня 1967 року під наголовком «Розвиток народів», звернувся до всіх єпископів, священиків, ченців, вірних і людей доброї волі за фондом на голодуючих, канадський єпископат заснував у 1968 році організацію «Розвиток і мир» („Девелопмент енд Піс") і заохотив вірних, щоб вони у неділю Великого посту пожертвували на голодуючих обід або вечерю, а фонд з цього переслали до організації. Цим способом, канадський єпископат зібрав у 1968 році 1,379,353.95 дол., а у 1969 році — 1,369,605.-96 дол.

Організація «Розвиток і мир» у 1969 році більше наголошувала на голод тіла, пригадуючи, що дві третини людей на землі йшли спати без їди. Ця сама організація у 1970 році наголошує радше на голод ума, душі, освіти, виявляючи, що понад більйон осіб на землі не вміє ні читати, ні писати. Статистика неписьменности з 1969 року подає такий драматичний стан деяких країн: коли неграмотність у Канаді сягає всього до 4%, у Бразилії доходить до 41%, в Азії 54%, в Африці 77%, у Пакістані 86%, у Нігерії 88% населення.

Це гарно, коли ми самі засіємо зерно і при сприятливих умовах зберемо одні жнива; багато краще, однак, коли ми навчимо нарід, як сіяти те зерно, бо він збиратиме сотні жнив. Тому організація «Розвитку й миру», не забуваючи головної проблеми про голод, відслонює цей самий голод у 1970 році, але голод не лише тіла, а й душі.

Едмонтонська єпархія, враз із усім Канадським єпископатом, включилася, з днем 23 березня 1969 року, у час Великого Посту, у неділю «розвитку й миру». Фонд з обідів і вечер приніс 3,480.20 дол. По угоді з Оттавою, половина фонду, у сумі 1,740.10 дол., була переслана на організацію «Розвиток й мир», а друга половина, у сумі 1,740.10 дол., була вжита для «Української Церкви в потребі».

Єпископська Канцелярія, з фонду 1,740.10 дол. уділила: 1) на перший старечий дім у Фрайбурзі, Німеччина, на руки о. В. Гаргана — 100.00 дол.; 2) на будову дому Сестер василіянок у Хохольні, Чехо-Словаччина, на руки С. Агнети — 100.00 дол.; 3) на допомогу українській молоді у Югославії, на руки п-і О. Дучимінської — 100.00 дол.; 4) на бідних українців в Антоніо, Бразилія, на руки о. Т. Олійника — 100.00 дол.; 5) на манастир СС. василіянок у Сан Мартін, Аргентина, на руки о. І. Балука — 100.00 дол.; 6) на українську школу в Аделяїді, Австралія, на руки п. Т. Пасічинського — 100.00 дол;. 7) на будову церкви в Алемі, в Аргентині, на руки о. Д. Кащука — 100.-00 дол.; 8) на Український вільний університет у Мюнхені, на руки ректора В. Янова — 100.00 дол.; 9) на устаткування української каплиці для студентів-богословів у Інсбруку, Австрія, на руки М. Ковальчика — 100.00 дол.; 10) вдруге СС. василіянкам у Хохольні, Чехо-Словаччина — 100.00 дол.; 11) Блаженнішому Йосифові, Верховному Архиєпископові, на церкву у Венесуелі, Сан Мартін і для СС. катехиток у Парагваї — 500.00 дол.; Блаженнішому, на ту саму ціль, вдруге — 500.00 дол. Разом уділено на «Українську Церкву в потребі» — 2,-000.00 дол.

Канадський єпископат проголосив неділю 15 березня 1970 року як «Неділю розвитку й миру». Тому й Едмонтонська єпархія доручає всім священикам, щоб вони у неділю, 15 березня 1970 року, прочитали цей обіжник вірним по всіх парафіях, церквах і станицях та заохотили їх пожертвувати свій обід або вечерю у Великому пості на «Розвиток і мир».

Призбирані на цю ціль фонди треба передати Отцю парохові або переслати до Єпископської канцелярії, як це було 1969 року.

Усім священикам і вірним — найщиріше архиєрейське благословення шле

✠ *НІЛ, єпископ*

БЛАЖЕННІШИЙ ЙОСИФ ДЯКУЄ ЗА ГОСТИННІСТЬ

У Німеччині потрібно більше українських церков

Блаженніший Йосиф, який недавно з приводу 10-річчя української католицької екзархії в Німеччині відвідав українські громади тієї країни, написав пастирського листа, дякуючи всім за гостинність і вказуючи на деякі потреби, передусім на потребу будувати українські церкви.

«Ми могли приглянутися церковному й національному життю наших поселенців і втішатися їхніми здобутками та успіхами, а теж брати участь у їх журбах і потребах, щоб зарадити їм, скільки змога».

«З 300,000 українських емігрантів, з яких більшість виеміґрувала до Америки, осталося тільки біля 50,000, як кажуть найслабший фізично і матеріяльно елемент. Може, тому не могли вони збудувати своїх церков, але тулилися в комірному по бараках і німецьких церквах. Усе ж таки в переважній більшості — це провідні кола і наукові, і суспільні, і політичні: університет, Господарський інститут, Академія наук, Наукове товариство ім. Шевченка, Центральне лікарське товариство, централі громадських установ, уряд і партії в екзилі тощо. Може, причина — замала меткість і рішучість, а, з другого боку, — велике розсіяння».

«Не зважаючи на зусилля Преосвященного єпископа з 4 деканатами і бл. 20 священиками, вони не в силі, як слід, душпастирювати й обслужити вірних. А все ж таки треба добути з себе більше сили і ревности, щоб при сторонній, американській і канадській помочі, побудувати хоч би малі церкви, біля яких з часом будуть скупчуватися вірні; інакше нарід відвикне від своєї Церкви й обряду, своїх богослужень і особистих зустрічів і пропаде назавжди».

«Чернецтво не заснувало тут жадних манастирів, і лише деякі ченці доїзджають з духовною поміччю, проповідями, реколекціями й апостолуванням. Правда, є два манастирі сестер студиток з прегарними церквами біля Падерборну і Аахену, але вони нидіють через брак покликань. Цьому, при пильнішій увазі нашого духовенства, можна зарадити; навіть безумовно треба це вчинити нам усім разом».

«Та, загально беручи, слава Богу, наш нарід держиться і проявляє також поза Церквою діяльність у концертах, викладах, доповідях, літніх таборах молоді, грах та інших імпрезах».

Верховний архиєпископ у своєму листі дякує «за уважливість і ласкаві прийняття» президентові Німеччини, апостольському нунцієві, кардиналам, єпископам, зокрема українському єпископові Платонові Корнилякові, духовенству й вірним.

Українського католицького первоієрарха в час поїздки по Німеччині вітали теж православні українці. Він дякує теж їм: «А все ж ніяк не можемо поминути милої прихильности православних братів».

«Це були глибоко пережиті, хоч короткі, але небесні хвилини, серед радісних сліз великого захоплення й ентузіязму нашого народу, що в час гіркого скитальства, слава Богу, зберіг свою віру, свій обряд і свою національну свідомість».

МИТРОПОЛИТ МАКСИМ ПРО ПАТРІЯРХІЮ

Папа Павло в розмові з вінніпеським митрополитом Максимом обіцяв, що «справа української патріярхії буде наново просліджена».

Про це митрополит Максим сказав 3 лютого, коли представники Вінніпезької єпархії прийшли привітати його з приводу іменин.

Українська Церква — скорше чи пізніше — одержить те, що їй належить, сказав Преосвященніший Максим.

ДВОМОВНІСТЬ У ЦЕРКВІ

У місцевості Ст.-Адольф, Ман., де більшість населення франкомовна, о. Жозеф Шуазля започаткував двомовні богослуження; цим притягнув деяких англомовних католиків, зате зменшилася участь франкомовних парафіян у богослуженнях.

Слухайте релігійних радіопередач

Дві найближчі релігійні радіопрограми будуть присвячені таким темам:

16 лютого — діяльність Його Блаженства Йосифа, верховного архиєпископа і кардинала;

23 лютого — «Християнська милостиня в час посту».

Українські радіопередачі Централі Едмонтонської єпархії пересилає французька радіостанція в Едмонтоні щопонеділка о 9-ій годині вечора.

СПИСОК ПОЖЕРТВ НА ФОНД

«Розвитку й миру народів» і на «Українську Церкву в потребі», зібраних в Едмонтонській єпархії в неділю 23 березня 1969 р.

Анонім з провінції Алберти	$ 2.00
Борщів, св. Івана Христителя — о. О. Слободян ЧСВВ	71.00
Вайлдвуд, Покрова Б. М. — о. М. Гураль	5.00
Ванкувер, Покрова Б. М. — о. Б. Слобода ЧСВВ	359.50
Веґривил, Пресв. Трійці — о. Д. Велещук ЧСВВ	89.00
Верміліон, св. Ольги — о. І. Черкавський	26.00
Вікторія, св. Миколая — о. І. Макух, від п. Кревінського	5.00
Вікторія, св. Миколая — о. І. Макух від п. С. Гриба	1.00
Восток, св. Михаїла — о. Є. Дмитрук	7.60
Вох, Успення Б. М. — о. О. Захаріясевич від п. С. Зілінського	2.00
Гай Прері, Св. Духа — о. Д. Базюк від округи	79.00
Ґвайтло, Алберта, від Всеч. о. М. Оленчука	10.00
Гей Лейкс, Чесного Хреста — о. М. Мартинків	8.35
Ґолден, Св. Духа — о. Б. Лозинський	52.55
Голден, Введення Божої Матері — о. Б. Лозинський	25.35
Дейзленд, Успення Божої Матері — о. Б. Лозинський	30.30
Дервент, Св. Духа — о. І. Черкавський	40.00
Дромгеллер, Різдва М. Б. — о. М. Грещук, від Еви Борденюк	100.00
Едмонтон, св. Йосафата — о. Ю. Ковальський	923.00
Едмонтон, св. Юрія — о. В. Тарнавський — 107.75 і 79.30 разом	187.05
Едмонтон, св. Василія — о. Р. Мельник ЧСВВ	373.50
Едмонтон, Пресв. Євхаристії — о. Я. Федуник	137.00
Едмонтон, св. Володимира — о. Р. Ганкевич	64.00
Едмонтон, Покрова Богородиці — о. В. Чопей	40.00
Едмонтон, Успення Божої Матері — о. Б. Снігурович	30.00
Едсон, Св. Духа — о. М. Ґураль	4.00
Елдорена, Покрова Богородиці — о. Т. Гурко, через Рожу Бойчук	15.00
Калґарі, св. Стефана — о. М. Ґрещук	32.00
Калґарі, Успення Божої Матері — о. В. Мартиник	84.00
Кемлупс, Пресв. Трійці — о. Марко Стек, студит	60.00
Кемровз, Покрова Божої Матері — о. М. Мартинків	12.15
Коперник, Вознесення — о. Б. Лозинський	19.10
Крейґенд, Покрова Божої Матері — о. Е. Мельничук	18.25
Летбридж, св. Петра й Павла — о. М. Дядьо	113.65
Медисин Гет, Успення Богородиці — о. Ю. Малий, від п-і Марії Козій	50.00
Мирнам, Успення Богородиці — о. В. Лисак ЧСВВ	49.50
Мондер, св. Петра й Павла — о. В. Підскальний ЧСВВ	73.75
Норт Суррей, Чес. Хреста — о. Б. Ганушевський	26.00
Нортерн Веллі, св. Івана Христ. — о. І. Черкавський	17.00
Ню Вестмінстер, Пресв. Євх. — о. Ганушевський	51.00
Просперіті, Пресв. Трійці — о. Е. Мельничук	8.00
Редвотер, св. Бориса й Гліба — о. Захаріясевич, від А. Яцишин	2.00
Равнд Гилл, Переображення — о. М. Мартинків	13.50
Ст. Майкел, св. Миколая — о. Е. Дмитрук	16.00
Смокі Лейк, св. Володимира — о. Т. Гурко (Кульчицький-Поліщук)	56.10
Торобі, св. Івана Хр. — о. М. Химій від п-і Рибій	2.00
Тофілд Св. Духа — о. М. Мартинків від п. С. Вебґера	10.00
Ту Гиллс, св. Володимира — о. д-р П. Литвин	56.50
Чергилл, Пресв. Євхаристії — о. М. Гураль	9.00
Чергилл, Пресв. Євхаристії — від п-і Марії Яцули	2.00

В неділю 23 березня 1969 р. зібрано 3,480.20 долярів; після неї, додатково, ще 89.35. **Разом: 3,569.55.**

Єпископська канцелярія висловлює щиру подяку всім жертводавцям і всім, що помогли провести збірку.

СПЕЦІЯЛЬНІ ПАЧКИ НА УКРАЇНУ

Всі пачки з оплаченим цлом.

Той, що їх дістає, не платить нічого.

П-605 $31.50
4½ фунти вудженого бекону, 2¼ фунта смальцю, 4½ фунта рижу, 4½ фунта цукру, 4½ фунта пшеничної муки.

П-607 $34.70
20 фунтів пшеничної муки, 20 фунтів рижу.

СПЕЦІЯЛЬНА 1 $38.50
10 фунтів смальцю, 10 фунтів пшеничної муки, 10 фунтів рижу, 10 фунтів цукру.

ЧУДОВА $45.00
1¼ фунта жареної кави, 1 фунт швайцарської шоколяди, 2¼ фунта цукру,, 2¼ фунта рижу, 1¼ фунта масла, 1¼ фунта швайцарського сира, 1¼ фунта вудженого бекону, 1¼ фунта вудженої шинки, 2¼ фунтів мішаних овочів, 2¼ фунта мармоляди, 2¼ фунта пшеничної муки, 1¼ фунта найкращих тісточок і вафлів.

10 ХУСТОК $46.80
5 вовняних хусток без торокiв, у дрібні або великі квіти або турецькі взори, різні кольори і 5 шовкових хусток.
ХУСТКИ В РІЗНИХ КОЛЬОРАХ

ІТАЛІЙСЬКІ ДОЩЕВІ ПЛАЩІ З НАЙЛОНУ
Чоловічі або жіночі — в різних величинах, від малого до великого, краски: темно-синя, темно-зелена, темно-бронзова.
1 ДОЩЕВИЙ ПЛАЩ — повна ціна — $25.00.
2 ДОЩЕВІ ПЛАЩІ — повна ціна — $39.30.

СПЕЦІЯЛЬНА ПРОПОЗИЦІЯ:
ФУТРО ЗІ ШТУЧНОЇ ШКІРИ, роблене з відомого матеріялу Борґана, наслідування мінка (темнобронзове) або кримки (чорне) по такій ціні, що ніхто не може дати дешевше.

ПОВНА ЦІНА — $99.00
ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШЕ ЧЕРЕЗ
INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
NEW YORK, N.Y. 10010
Жадайте наших дарових катальоґів

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 33% опусту від нормальної ціни. "Вінок даром"

Богослуження: лютий

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
15	2	Н	**Мит. і Фар. Стрітення Гос.**	**1 Посту.** Онисима
16	3	П	Симеона і Анни прор.	Памфила мч.
17	4	В	Ісидора преп.	Теодора Тир. вмч.
18	5	С	Агафія мч.	Лева папи
19	6	Ч	Вукола преп.	Архипа ап.
20	7	П	Партенія преп.	Лева Катан. преп.
21	8	С	Теодора Тир. вмч.	Тимотея преп.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
15. — Ґренд Прері 10; Ройкрафт 1.30
22. — Гайнс Крік 10

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
15. — Смокі Лейк
22. — Смокі Лейк

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
15. — Ст. Павль год. 10 рано

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
15. — Чергил год. 9.30 Литія Стрітення); Рочфорт Брідж год. 12
22. — Менвіл год. 9.30; Дрейтон Велій год. 12

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
15. нед. і Стріт. — Лемонт
22. — Делф
22. — Ст. Майкел Сл. Божа год. 3 попол.

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
15. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
22. — Голден год. 10.30
28. — Дейзленд — субота год. 10 рано великодня сповідь, опісля св. Літургія і св. Причастя

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
15. Стрітення — Лішор
22. — Скаро

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
15. — Фрейнс 11 і Просперіті 1 попол.
22. — Атабаска 10 і Бойл 1 попол.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
15. — Мирнам 10.00
22. — Ллойдмінстер 10.30

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
15. — Ту Гилс, год. 9; Плейн Лейк год. 1
22. — Ту Гилс год. 9; Новий Киів год. 10.30
Великий піст: Ту Гилс щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ щоп'ятниці, год. 7 веч.

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton
15. — Гей Лейкс 9; Кемровз 11, загальні збори
22. — Равнд Гілл 9; Гей Лейкс 11, загальні збори

о. П. Петришин
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
15. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30
22. — Редвотер год. 10.30

о. К. Станґрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
15. — Спедден
22. — Сокаль

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
15. — Іннісфрі 11 ренч 10.30
22. — Менвіл 10.30

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
15. — Дервент 9; Верміліон 11
22. — Дервент 10.30

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
15. — Норт Батлфорд
22. — Радісон

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
15. — Гамбольдт 9.00; Волверін 10.30; Дана 11.00; Кадворт 4.00 попол.
22. — Кадворт 9.00; Леніґен 10.30; Твей 11.00; Бруно Пресв. Тройці 4.00 попол.

о. А. Хорунжий
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
15. — Ланівці
22. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
15. — Вакав 9; Борщів 11
22. — Вакав 9.30; Сокаль 11

о. С. Юник ЧСВВ
P.O.B. 95, Preeceville, Sask.
15. — Прісвел год. 9.30; Стінен год. 11
22. — Прісвел год. 9.30; Гізидел год. 11

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
15. — Порт Алберні 10 р.
22. — Вікторія 10 р.

Вірування українського народу – Великодня писанка

Н. ЦИНЦАР

Пройшли морози, тане сніг, ясніше сонце світить — подуває весною! Мимоволі насувається почуття весни. В нашому народі весна це образ краси, сили і надії. В стародавні часи наші предки були поганами і святкували поганські свята, а саме свято сонця, на весні — в день весняного рівнодення. З приходом християнства наш народ віками поєднював поганські вірування і звичаї з християнством. Всі звичаї, що відносилися до поганського свята сонця перейшли на Великдень. Старе народне повір'я каже що на Великдень сонце „грає" або — „Великдень такий великий празник, що й сонце гуляє, бо все радується і на землі й на небі". Кажуть, що „сонце це відблиск Божого лиця і тому так яскраво світить, а великоднє соняшне проміння приносить у дім щастя і здоров'я".

Новіший вислів, — „Воскресне Україна" вказує на народню християнську глибоку віру. Скільки краси і чарів в традиції, сили і надії у вірі Великодня! В кожному закутку світу, де лиш існує українська душа, там кріпко держиться великодний звичай в будь-якій формі — посту, вірувань, молитов, обрядового печива, писання писанок, і т.п. Дуже часто українські родини і суспільства наполегливо зберігають і поширююють вікову традицію наших предків.

Другий відділ ЛУКЖ в Едмонтоні взяв собі за мету плекати одну з галузей отої традиції — писання писанок, що є характерним звичаєм Великодня. Нам відомо, що писанки у нашому народі з давен давна уважалися важною обрядовою потребою. Сьогодні Великдень без свяченого яйця (писанки), як Свят-Вечір без куті!

Заходами відділу щосереди, п-на М. Т. провадить курс писання писанок. 15 березня ц.р. відділ переведе (вже третий з черги) конкурс і влаштує виставку традиційних писанок. Перед двома попередніми конкурсами, в „Українських Вістях" поміщувалося дописи про писанки. Цим разом пишемо про вірування нашого народу відносно яйця-писанки!

Заки роскажу про те, напишу дещо про те, де саме був початок вірування в яйце.

Кілька тисяч літ перед Христом, египтяни уявляли собі всесвіт в образі яйця, яке було знаком плодючости і всіх щедрот. З яйця народився вогонь. Це вчення про яйце, в 1200 р. до Христа, Орфей переніс до Греції.

Старі іранці й перси вірили, що наперед було божество, відтак народилося яйце, а ніч його вкрила чорними крилами. Старший син творця заопікувався яйцем, а коли воно дозріло,

появилося у всесвіті. Перси у своїх храмах тримали кам'яні яйця, як символ усього, що народжується. Вони оспівували яйце в своїх піснях і мали звичай робити крашанки, якими взаїмно себе вітали з днем нового соняшного року.

Римляни уважали яйце за символ творця всієї природи та вживали фарбовані яйця при народних іграх, богослужбових обрядах та очищенні від гріхів.

У жидів варені яєчка підчас „пасах-у" символізували мітичного птаха „зиз".

В стародавні часи европейські народи в день нового соняшного року вітали себе крашанками. Цей звичай, кажуть, прийшов від жидів.

Вірування в яйце, в усіх народів, має свою цікаву історію.

ПИСАНКА НАШИХ ПРЕДКІВ

З давніх літ наш нарід надавав велике значення писанкам. Писанки в народі мали чарівну силу. То й не диво, що кожна околиця на Україні мала інші вірування. На Гуцульщині вірили, що світ буде існувати доти, поки будуть писатися писанки. Тому в народі з роду в рід передавалися таємниці писання писанок, які з часом затерлися і лишалося лиш — „та... так робили наші люди — тому і я роблю"

Існувало повір'я, що писанка вийде гарною лиш тоді, коли її писати на самоті, бо коли хтось буде при тому, то він може „вректи" писанку. Ви, ті що пишите писанки, що ви на це? Чи не має у вас „магічного" почування що волієте писати писанку таки на самоті?

Вірили, що найкращий час починати роботу з писанками, то другий день по Христопоклінній неділі, але сорок клинів треба виписати таки на сорок Св'ятих, бож це на „їх згадку" або ознака сорок-денного посту. Не дай Боже писати писанки на Благовіщення або у Вербну неділю — „писанки би псувалися". „Варити писанки в Страсний Четвер, то будуть „довго триматися".

КРАШАНКИ реба готувати у великодню суботу, бо, за народним віруванням яйця пофарбовані в п'ятницю скоро попсуються, а коли в суботу фарбовані, триматимуться через усі св'ята. Обов'язково накрасити 13 яєць, щоб нагадували дванадцять апостолів і Спасителя. Не можна робити чорних крашанок, бо то нагадує кров „лукавого", але робити якнайбільше червоних, бо „то нагадує кров Ісуса Христа". Нарід вірив, що в свяченому яйці міститься сорок милостинь і що в ньому перебуває „Дух Святий". Тому, першу зроблену крашанку зберігають для „підкурювання хворого на пронасницю". Також, подекуди дівчата вмивалися з першою писанкою — „щоб кращою бути".

Колись давно, робили з крашанки або писанки „голуба". До писанки чіпляли воскову головку, паперові крильця і хвіст та вішали коло ікон на згадку „Христового Різдва". Подекуди, звичай цей затерся тому, що „десь хтось" сказав що підчас громів, „той що сидить під греблею" ховається в порожніх крашанках.

Нарід вірив що свячена писанка і крашанка має магічну силу. Майже в кожній хаті трималося (і тримається) мисочку з писанками, не лиш для окраси, але й для забезпеки проти громів і вогню. В часі пожежі перекидали крашанки, які зберігали з року в рік, через вогонь, вір'ячи, що вогонь погасне.

Великодня писанка, одержана при першім „христосуванні" — „відвертає напасти злого чоловіка". Було великим гріхом топтати шкаралупу свяченого яєчка, Бог покарав би хворобою того хто зважився би ногами топтати шкаралупу „свяченого".

Селяни кидали шкаралупу на стріху хати, або на сіно, щоб „відвернути обійстя від вітрів". Пасічники клали шкаралупу під вулики щоб „мед добре збирався". Рівнож, товчену шкаралупу крашанки підсипали до корму курям — „щоб краще неслися". Треба шкаралупу з крашанок „поломити на найдрібніші шматочки, щоб відьма не могла ними набрати роси, якою могла б попсувати корови". „Якщо відьма вколе когось шкаралупою з писанки, той захворіє і висохне".

В деяких околицях, на св. Юрія котили крашанкою по зеленім вівсі, а відтак закопували в землю — „щоб добре вродило, і щоби не було ні дощу ні вітру".

Свячена писанка мала лікувальну силу. Бувало, хто серйозно захворів, тому вішали на шию на мотузці свячену писанку або дотуляли нею заражене місце тіла. Нераз ті що хворіли на „пропасницю", зашивали свячене яйце в хустку і носили при собі доти поки хвороба не минулася. Уявіть собі, щоб відвернути „курячу сліпоту", кидали шкаралупу свяченого яйця на вогонь і димом підкурювали? Або, колись давно свячене яйце заспокоювало біль зуба!

Завороженою писанкою, дівчина могла привернути любого хлопця. Був звичай в деяких місцевостях, що в Великодню ніч клали крашанку і мідний шаг у миску з водою. Хто раньше встав, тому припадала писанка і шаг. Коли в хаті була доросла дівчина, то робили так, щоб їй це припало — „щоб вона була найкраща в хаті".

Був звичай, по Великодній відправі христосуватися. Бувало, господарі повернувшись домів, похристосувавшись з родиною, брали крашанку, ішли в стайню та кожній тварині по сині робили хрест та казали „Христос Воскрес". Повернувшись в хату, обчищували яйце з шкаралупи, кришили дрібненько і додавали до висівок, щоб худоба з'їла. Нераз те яйце на нитці завішували під повіткою для того, щоб „скотина була здорова". В деяких місцевостях котили крашанкою по всіх закутках двору, шукаючи за шапкою в якій „сидить нечиста сила". Тоді треба було бути дуже обережним, щоб „чорт не схопив крашанки - бо пропав ти, задушить нечиста сила".

Було таке повіря на Кипвщині: „Якщо Великодню відправу вночі, вистоїш з крашанкою в кишені і вислухаєш, не дрімаючи, тоді тримай те яйце і десять років воно не зіпсується. Якщо з тою крашанкою вислухаєш Великодні відправи через двадцять років, тоді побачиш всяку нечисту силу, а найбільше відьми будуть тебе чіплятися, щоб забрати крашанку. Якщо вийдеш з церкви не вислухавши відправи і покладеш крашанку на стіл, то після відправи відьма перемінить крашанку на інший колір".

Писанка, в народі, служила як доказ пошани і згадки, тому часто залишали її на гробах, а колись давали мерцям до гробу з вірою, що писанка своєю силою буде помічною в переході на другий світ.

З писанками є зв'язані багато переказів та легенд християнського характеру, що відносяться до подій перед Розпяттям і Воскресінням Христа.

Нарід відносився до писанки з особливою пошаною і святістю, отож, плекаймо народні традиції, великодні звичаї. Починаймо з писанкою. Поблагословім яйце — та скажім собі „Боже благослови!

Готову писанку пересилаймо на конкурс:

EASTER EGG CONTEST
c/o 10967 - 97 St.,
Edmonton 17, Alberta

Фовм Лейк, Саск.: – 60-річчя подружого життя п-ва Стан

В неділю, 23 листопада 1969 р. п-во Онуфрій і Розалія Стан відзначували врочисто 60-річний ювілей свого подружого життя, який їм приготовили діти. На це небуденне свято прибули їхні чотири сини і чотири дочки зі своїми дружинами та дітьми, одна сестра, два брати і ближча родина. Не були приявні лише один син з Онтеріо та одна дочка зі ЗДА.

Торжество розпочалося св. Літургією, що її в українській католицькій церкві в Фовм Лейк відслужив о. М. Баранецький ЧНІ, в часі якої ювіляти враз з дітьми та внуками приступили до св. Тайн. Після Служби Божої відслужив о. Баранецький благодарственний Молебень. За дружбу був брат ювілятки Олекса Щебель, а дружкою Луця Вінгровіч.

Після Молебня ювіляти й родина перейшли до парафіяльної залі, де був приготований обід. Господинею обіду була дочка ювілятів Анна Овчар. Обід розпочався молитвою, що її проказав о. парох.

Після обіду о. М. Баранецький привітав ювілятів із їх милою річницею, а при тім похвлаив господиню за гарну українську мову, в якій вона переводила програму прийняття. З черги син Іван вніс тоаст в честь ювілятів, а всі приявні відспівали многолітствіє.

Відтак вітали ювілятів ще син Никола і зять Черський. Найстарший син Іван переказав історію життя своїх батьків, що прожили в примірному подружжю 60 років і вручив їм дарунки від приявних.

Онуфрій і Розалія Стан

Рівнож жіноче товариство і приятелі передали їм дарунки.

Ювіляти склали щиросердечну подяку всім приявним за вшанування їхньою приявністю ювілею, за гарні дарунки та побажання. Опісля господиня відчитала листи та телеграми, що наспіли на ювілей.

Закінчено прийняття піснею „Де згода в родині", що її на пропозицію о. пароха відспівали всі приявні. Після того приятелі та знайомі ювілятів з містечка Фовм Лейк складали їм побажання особисто.

Обоє ювіляти народилися 1886 р. П. Онуфрій приїхав до Канади в 1907 р. 21-річним юнаком з села Хоцінець, пов. Яворів, Західна Україна.

П-і Розалія приїхала до Канади 1909 р. з села Кобельниця, пов. Яворів. П. Онуфрій працював зразу на залізниці при будові залізничої лінії з Вінніпеґу до Саскатуну. В 1909 р. він узяв гомстед 20 миль на північ від Айтуни в околиці Бекенгем. Найближчим до нього містом був тоді Иорктон, що був віддалений 80 миль.

В 1910 р. він одружився з Розалією Щебель, якої родичі господарили на гомстеді в тій самій околиці. Нелегкі то були часи для фармерів. Їздили та працювали тоді волами, а при праці вживали джаґана, яким корчували дерева на прерії, щоб здобути землю під управу ріллі.

Та попри свою важку працю на фармі, Онуфрій не забував й про свою рідну Церкву. Враз із сусідами він збудував гарну церковцю в українському стилі і в ній услугував він коло священика проятгом 24-ох років.

П. Онуфрій був також добрим українським патріотом й виховував своїх дітей в українському національному дусісі. Він був також одним з ініціяторів будови Українського Народного Дому в Бекенгем, Саск., в 1927-28 рр., а в якому він постійно був в управі, якщо не головою то членом управи. Обоє ювіляти брали постійно участь в аматорських виставах у тому домі, а, як постарілися, то там виступали на виставах та концертах їхні діти.

Як в Едмонтоні почала виходити газета „Новий шлях" в 1932 р., п. Стан став її передплатником й передплачує її по сьогоднішний день. В 1933 р. він помагає організувати філію УНО в Бекенгем і стає її головою. Хоч в тому часі в Саскачевані вже розпочалася депресія, він і сам жертвує й допомагає переводити збірку на будову Українського Народного Дому ім. Біласа й Данилишина в Саскатуні, де в тому часі перебувала крайова управа УНО. В 1935 і 1936 р. їздив н крайову конференцію УНО як делеґат.

Старенька церква, збудована за піонерських часів, стала за мала для українських поселенців, яких число поважно зросло. Тому в 1938 р. починають будувати нову церкву. П. Стан й тепер є в будівельному комітеті церкви й щиро помагає при її будові.

В 1947 р. п-во Стан переходять жити на фарму недалеко Фовм Лейку. В той час у тій околиці не було української церкви ні парафії. П. Онуфрій організує українську церковну громаду, яка будує церкву. Щоб не тратити зв'язку з українським національним життям, він стає членом Українського Народного Дому в Фовм Лейку.

Рівнож і його дружина Розалія була діяльною членкинею в громаді та в різних жіночих організаціях в Бекенгем, а опісля в Фовм Лейку.

Тепер п-во Стан мешкають у місті Фовм Лейк й радіють, що можуть святкувати 60-річчя свого подружжя, що вважають великою Божою ласкою. Хоч обоє ювіляти мають уже по 84 роки, але щотижня нетерпеливо ждуть на почту, щоб дістати свої улюблені газети „Українські вісті" та „Новий шлях", які залюбки читають.

З нагоди свого ювілею п-во Стан передали 10.00 дол. на „Українські Вісті". За жертву щиро дякуємо, а п-ву Стан бажаємо в гарному здоров'ю діждати ще діямантового ювілею. На многі літа. І. С.

Рочфорт Брідж, Алберта

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ ПОДРУЖЖЯ

п-во Филип і Пелагія Лунів

Субота, 15 листопада 1969 р., залишиться на довго пам'ятним днем численної родини п-ва Филипа й Пелагії Лунів. Того дня, по кільканадцяти літах розлуки, з'їхалися з Алберти, Брит. Колюмбії та Саскачевану всі діти — сім дочок з чоловіками і трьох синів з жінками, внуки та правнуки (всіх около 60 осіб), щоби гідно відзначити золотий ювілей подружжя своїх батьків.

Ювілейні торжества почалися Службою Божою в намірені ювілятів і чином благословення. Вечером був бенкет і танець у битком набитій Санґюдо галі. Господарем був п. Слемко з Едмонтону, який жив у недалекому сусідстві Лунівих, що були йому неначе рідними. Вітали ювілятів син і дочка, брат Леон Лунів, який одружився три дні скорше від брата Филипа, а також шваґер п. Юрко Зіник. Було відчитано також багато привітальних листів і телеграм, у тому від прем'єра Канади, прем'єрів Алберти і Брит. Колюмбії, від ґовернора Алберти і других. Діти й близька родина передали ювілятам багато подарунків у тому пам'ятну таблицю з іменами всіх дітей, яку вручив найстарший син з Ванкуверу.

Обоє п-во Лунів походять зі села Небилів, пов. Калуш, а п. Филип походить з родини Івана Пилипів, одного з перших наших поселенців у Канаді. (Жінка Івана Пилипів — рідна тета). Відбувши військову службу, п. Лунів оженився з Пелагією Миндюк. Десять літ потім, у 1929 році, приїхали до Канади з дочкою і трьома синами, з яких один помер у молодому віці.

Перших два роки жили на фармі Михайла Данилишин у Ст. Майкел, Алта. В 1931 році взяли гомстед на Рочфорт Брідж, де живуть до нині. В Канаді дочекались ще шість дочок і сина. Працюючи на фармі, п. Лунів знаходив також час на будову церкви, біля якої трудився враз з іншими, з яких деякі померли, а в живих остались ще шваґер п. Юрко Зіник і його брат Сем. З нагоди ювілею, „Укр. вісті", яких п. Лунів є довголітнім передплатником, поздоровляють ювілятів від себе та бажають їм дочекати діямантового ювілею їхнього подружжя.

З нагоди ювілею ювіляти передали 10.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а ювілятам бажаємо многих літ.

ВЖЕ ЗАКІНЧЕНО БУДОВУ ДОМУ УКРАЇНСЬКИХ ПЕНСІОНЕРІВ

Цього тижня будівельна фірма закінчила будову Дому українських пенсіонерів Пресв. Евхаристії в Едмонтоні. Дім вже вивінуваний у все потрібне й в неділю, 15 лютого перші мешканці дому зайдуть до своїх кімнат.

Святочне відкриття дому відбудеться пізніше, як буде краща погода, та, як дім буде в повному русі. Тепер відбуваються принимання українських пенсіонерів.

В домі є ще деяка кількість вільних місць. Охочих мешкати в домі, просимо голоситися на нижче подану адресу.

Управа Дому звертається з проханням до українських громадян, які мають книжки, що з них не користають, щоб дарували їх до бібліотеки Дому українських пенсіонерів, де мешканці будуть певно з них користати.

Зголошення та книжки просимо слати на адресу:

Ukrainian Senior Citizens
Home of the Holy Eucharist
11935 - 65 St.,
Edmonton 21, Alberta
Tel.: 479-3458

В Едмонтоні вшановують дириґента

(м. х.) У неділю, 4 січня, ввечері члени мішаного хору церкви св. Володимира в Калдер, зі своїм о. парохом Р. Ганкевичем влаштували дириґентові проф. С. Ґрохові несподіванку з нагоди його новосілля (купна нової хати). Господар, заскочений цією несподіванкою, був зворушений і вдоволений, що його наполегливу п'ятирічну працю вшанували саме хористи, які прибули з своїми подругами до його нової хати.

З цієї нагоди від хору привітали свого дириґента п-і Н. Яницька та п. П. Юзвишин, а о. парох Р. Ганкевич в подяку за віддану працю п. С. Ґроха передав подарунок від хористів та парафії.

О. парох при цій нагоді вручив дарунок від парафії М. Хом'якові за його безкористовну допомогу в богослуженнях у церкві св. Володимира.

Купуйте нову куховарську книжку

(в англійській мові)

Вже можна набути куховарську книжку другого відділу ЛУКЖ катедральної парафії св. Иосафата.

"FAVORITE RECIPES"
Ціна: 2.00 дол.

Замовлення приймають:

UKRAINIAN NEWS
10967 - 97 St., Edmonton 17, Alberta

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків у Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

Незабутні українські дні в Римі (14)

СПОСТЕРЕЖЕННЯ І ВРАЖЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

о. Володимир Тарнавський

Заслужений відпочинок

Многотисячні українські прочани, учасники святкувань посвячення Собору Святої Софії в Римі, понесли значний труд та й немалий кошт, прилетівши літаками, чи з деяких европейських країв приїхавши поїздами, автобусами, або й звичайними автомашинами до Вічного Міста. Але між ними були такі, які понесли труду і кошту більше від інших. До них я зачислюю всіх, хто прилетів з країн Південної Америки та Австралії, до них я зачислюю також і прочан з Едмонтонської епархії. Не дивуйтеся, шановні читачі, тим моїм словам. Дорога із Західної Канади до Риму двічі дорожча, чим зі Східної Канади чи Америки. Більше труду і часу вимагає вона від жителів Ванкуверу чи навіть Едмонтону, ніж від усіх, що живуть у Торонті чи Монреалі, або Ню Йорку чи Чикаґо.

Членам едмонтонської групи, прочанам на українські святкування в Римі, я не маю наміру приписувати якоїсь окремої заслуги. Я тільки підкреслюю, що вони більше ніж інші понесли матеріяльного та морального труду, щоб прибути на посвячення святософійського Собору. Понесли його тому, бо обставини їхнього життя саме такі, а не інакші. Тому уважаю, що всі дні, які провели наші едмонтонські прочани в Італії по закінченні римських торжеств, були для них заслуженим відпочинком.

Годиться вичислити й поіменно назвати членів нашої едмонтонської групи. Всіх нас було 42 особи, в тому сім священиків, з них три зі своїми дружинами: о. В. й О. Чопей, о. М. й А. Дядьо, о. В. й С. Тарнавські, о. Л. Сивенький, о. С. Чеховський, о. Т. Гурко, о. М. Мартинків, п-і О. Аронець, п. П. Боцяк, п-і Р. Боцяк, п. Н. Бурбела, п-і І. Буцманюк, п-і О. Вавринчук, п-і М. Вавринчук, п. П. Вавринчук, п-а О. Воркун, п-і Н. Ґураль, п-і А. Дяків, п-і Е. Жураківська, п-і К. Затильна, п-і С. Климкович, п. П. Корбил, п-і М. Корбил, п-а Є. Корбил, п-а М. Левита, п-і А. Новодворська, п. М. Панчишин, п-і К. Панчишин, п. Л. Процьків, п. І. Проскурняк, п-і А. Проскурняк, п-а Н. Снозик, п. В. Стефура, п-і О. Стримецька, п-а М. Фляк, п-і А. Харина, п-і К. Худзікевич, п. Я. Федорів, п-і О. Янда. Я вже згадував скоріше ще одного члена нашої групи бл. п. о. М. Білика. Він теж був зголосив свою участь у римських торжествах, але не діждав переживати їх, як всі ми. Неждано і трагічно погиб в автомобілевому випадку. Згадуючи його, молімося всі за упокій його душі.

В Едмонтоні є багато аґенцій, що займаються справою летунських подорожей. Можна було зв'язатися з першою з них і всі справи подорожі та побуту в Римі з нею поладнати. Я вчинив що інше. Українських прочан на українські римські святкування я зв'язав із українським бюром подорожей Тревел Ейдженсі п-и Марії Петрик у Саскатуні. Мені залежало на тому, щоб цілу подорож оформити в українській компанії подорожей і тим на ділі показати клич "свій до свого". Це я підкреслюю тим більше, що довелося і труду положити мені самому, шукаючи зв'язків зі Саскатуном чи й відбуваючи туди окрему подорож автом у згаданій справі. Всі члени едмонтонської групи одобрили мій плян і мені було приємно, що можна було українського власника подорожної компанії заанґажувати у нашій прощі до Риму.

Стара „бабуся" Европа . . .

Заокеанські люди, які ніколи не бачили й не побували в Европі, не мають до неї ні великої пошани ні якогось сентименту. До того ж у школах Канади та й Америки не надто багато учать про Европу. Та обставина є причиною того, що многі з наших дітей та внуків, вже народжених у країнах поселення їхніх батьків, не мають того, що ми старші, відчуття до Европи, а то й до рідного краю батьків — України. Але перша стріча з Европою змінює весь дотеперішній погляд молодої заокеанської людини. Побачивши „бабусю" Европи та людина прямо ніяковіє, розгублюється. Европа вже тисячі років жиє культурним життям. Ця культура збережена у старинних будівлях, а навіть звалищах. Оглядаючи їх, молода заокеанська людина стає перед величчю, якої навіть не могла собі уявити. Недиво, що та обставина зміняє її погляд на Европу.

Таке було й з нашими молодими дівчатами членами едмонтонської групи. Побачивши монументальні будівлі Риму, а між ними базиліку св. Петра, оглянувши руїни старинного Риму, а передовсім колісей та рештки поганських святинь, побувавши у катакомбах, вони говорили: ми ніяк не могли зрозуміти того, що нам про Европу говорила мама. Тепер же ми бачимо все наявні і нам лекше зрозуміти вас старших, що стільки сентименту зберігаєте в ваших душах до далекої нам канадцям Европи, а України зокрема. Треба шкодувати, що наш літак, коім Італії, не міг приземлюватися в жодній европейській країні. Були б наші молоді прочанки побачили одне чи друге европейське місто, що не кількадесять, а сотки, ба й тисячі років людської культури двигає на своїй старечій спині. . .

Варто було побачити . . .

Я вже згадував про те, що частина прочан едмонтонської групи в понеділок, 30 вересня відїхала до Люрду, щоб разом з іншими українцями-прочанами на римські святкування взяти участь у паломництві до чудотворного місця у Франції.

Вибираючись в ту подорож, кожний думав про те, яка шкода, що не має можливості свобідно відвідувати українські чудотворні місцевості, де Божа Мати прославилася своїми багатьма ласками. Чотири дні тривала та подорож, але учасники прощі не жаліли труду. Їм було приємно принести Пречистій Діві Марії молитву з українських уст і сердець, помолитися на чудотворному місці, де й від українців лямпада горить, благаючи Небесну Опікунку про материнську поміч поневоленим в Україні людям.

Ще в п'ятницю, 27 вересня ціла наша група взяла участь у св. Літургії в базиліці св. Петра, яку на гробі рідного святого-свмч. Йосафата відправив Преосвященний Андрій Роборецький у сослуженні нас священиків-прочан. Тоді ми й оглянули бодай поверховно, бо інакше не дозволяв час, саму базиліку, обіцюючи собі іншого дня ще раз до неї зайти, щоб докладніше приглянутись всему.

В понеділок, 30 вересня окрема прогулька прочан вибралася до монастиря отців Студитів над Альбанським Озером. По дорозі до Кастельґандольфо ми були у Тіволі, славному сотнями прегарних фонтан. Вертаючись „домів", ми відвідали Ґрота Феррата, де брат Йосиф служив нам щирою сердечністю та вміло пояснював старинну церкву. Варто згадати, що брат Йосиф вже довгі роки веде ґротаферратську друкарню, в якій друкуються всі наукові праці та церковні книги, що їх видає Первоієрарх нашої Церкви.

Брат Йосиф приїхав враз із братом Юрієм та іншими ченцями василіянами до Ґрота Феррата в Італії ще 1932 року стараннями Божого слуги Андрея, щоб вивчивши друкарську штуку, працювати в ґротаферратській друкарні. І брат Йосиф і його співбрати-друкарі не тільки щирі українці, але й докінця віддані великій ідеї Помісної Української Церкви та її подвижникові Первоієрархові Йосифові. Про те ми наочно переконались, відвідуючи грецький монастир василіян у Ґротаферрата.

Студіон . . .

Не маю наміру переповідати те, що відомо усім про монашу обитель українських отців Студитів біля Риму. Молитва і праця знаменують студитську братію, для якої Його Блаженство Йосиф за окремі фонди купив прегарний і великий будинок біля Кастель Ґандольфо. Небагато там жителів — чотири єромонахи та кілька братів.

Настоятелем їхнім є о. Антін Рижак, давній шкільний товариш та приятель моєї родини. Аж дивно було нам, як змінився він, якою скромністю нанизане ціле його поведення та вся відповідальна праця. . . На спомин побуту у „Студіоні" ми зробили спільну знимку, яку тут і поміщую

Ще одне підчеркнути мушу — отці Студити беззастережно віддані Ісповідникові Йосифові та є прикладом для інших, як треба на ділі заявляти свою любов до рідної Церкви та пошану до її зверхника Його Блаженства Йосифа...

Чотири перші дні жовтня . . .

У перших днях жовтня ми відвідували ще Флоренцію, Монте Касіно, Помпеї, Неаполь, Сорренто і Капрі. Великою прикрістю для нас було, що, побуваючи на Капрі, ми не могли стрінутися з українським священиком о. Іваном Хоменком, автором українського перекладу св. Письма. Замало було в нас часу, а годину цілу треба було віддати на те, щоб дістатись на саму гору в містечку Капрі, де проживає тепер ветеран українських визвольних змагань. Хай ця згадка про нього буде нашим виправданням, що мимо найкращої волі нам не вдалося його побачити; ми навіть не могли телефонічно з ним говорити...

В дорозі до Неаполю ми поступили до старинного монастиря отців бенедектинів на Монте Касіно. Поступили ми туди тому, щоб відвідати могили українських вояків з армії Андерса. Не знаю, чи хто інший з учасників наших римських святкувань був тоді на могилах тих українських героїв. Їхня доля сумна. Рятуючись від советського заслання, в другу світову війну, включилися вони були у ряди польської армії генерала Андерса. Воювали по стороні аліянтів. За волю західного світу положили свої голови, але історія другої світової війни ні одним словом не згадує про них — українців жовнірів аліянтської армії, що боролись на свободу людства. Третю компанію сапері в у другому баталіоні тієї армії самі поляки називали українською компанією. Здається 9 тисяч вояків полягло тоді там під Монте Касіно. Багато з них українці, як і говорять про те написи на гробах.

Відслужили ми за братів по крові Панахиду. Я в кількох словах згадав померших українських вояків, підкреслюючи трагічну обставину, яка ще раз тут показалась: скільки то крови пролили українці в обороні волі, а як багато того геройського чину записано „на чужому конті"! Тих моїх слів, припадково, слухала полька з Варшави, що приїхала відшукати могилу свого брата. Вона зрозуміла мої слова і крім щирої сердечности не мала інших почувань у зраненому, як наше, серці... Цікаво, чи спільна неволя опам'ятала тих, які сьогодні враз із українцями ділять недолю великої тюрми народів?

В українській малій семінарії...

В середу, 2 жовтня по св. Літургії в Соборі Св. Софії ті з едмонтонської групи, що не поїхали до Люрду, відвідали українську малу семінарію при віа Боччея. Читачі „У.В." добре знають ту українську виховну установу. Три роки тому, як перші юнаки з Едмонтонської епархії вибиралися були на науку, великі надії зв'язували ми із виховною працею тієї установи. Нажаль сьогодні тільки два юнаки з нашої епархії залишилися там. Двох нових кандидатів цього року не прийняли, чотири мусіли залишити мури тієї єдиної в світі вільної української середньої школи. Велика шкода, що так сталося...

Крім о. І. Ортинського й одного хворого учня ми нікого не застали. Всі поїхали були на цілоденну прогульку... Оглянувши будинок, ми попращались із привітним о. Іваном та поїхали оглянути ватиканський музей.

Владика Ніл служить св. Літургію в соборі Святої Софії зі священиками-прочанами зі своєї епархії.

Відвідини отривають очі . . .

Відвідуючи римські базиліки, члени едмонтонської групи звернули увагу на цікаву обставину. В кожній базиліці Риму східня Ікона є домінуючою у всему. Над кожним головним престолом у всіх чотирьох базиліках Риму є піднебесне. Годі було дошукуватись у базиліках чогось, що нагадувало б латинські зразки церковного мистецтва. Коли б так у згаданих базиліках були іконостаси, як наприклад у церкві ґротаферратської обителі, ніхто не сумнівався б, що то східнього обряду святині.

Відвідувачам катакомбів св. Каліста знаменну науку голосить постать мучениці св. Кекилії. В одній із „каплиць" катакомбів св. Кекелія зображена у поставі, в якій найшли її замучене тіло. Три пальці правої руки держить вона зложені до знаку св. Хреста. Так і здається тобі, що ось ожиє мертве тіло й рука накреслить на чолі, грудях та раменах найправильніший східною формую знак св. Хреста... І мимохіть приходила думка чи латинники, відвідуючи згадані катакомби, ставлять собі питання, чому залишили первісну форму св. Хреста, освячену не лише первісною традицією Христової Церкви, але й кровію мучеників та ісповідників перших віків християнства. А що сказати про вірних нашої Церкви, що з незнання наслідують латинників? Дехто з учасників нашої групи щойно в Римі навчився цінити свій східній обряд, зрозумівши яку сиву давнину церковної традиції він зберігає у своїй скарбниці.

Свята Літургія в Соборі Святої Софії та відвідини у Первоієрарха Йосифа . . .

В неділю, 5 жовтня о год. 9 ранку, Преосвященний Владика Ніл відправив у сослуженні нас священиків прочан з едмонтонської епархії св. Літургію в Соборі Святої Софії.

Цілий тиждень наш Владика участвував у нарадах архиєпископського Собору нашої Церкви і ми не мали змоги довше стрінутися з ним. Сталося це щойно в неділю, 5 жовтня.

На знимці ми й утривали цю св. Літургію, служену для прочан едмонтонської епархії їхнім Владикою. Всі ми добре розуміємо, що то „рідна хата". Всі ми вміємо з'ясувати собі, яким вдоволенням сповняється людська душа, який спокій охоплює людське серце сама обставина свідомости, що ми у власному домі...

Почуванням радости, вдоволення й спокою були сповнені наші души під час тієї св. Літургії, що саме про неї згадую. Нас небагато було тоді у Соборі Св. Софії. Ще кільканадцять припадкових учасників богослуження та кілька італійців, що з цікавости зайшли до української святині. Ми не бентежилися тим, що багато вільного місця ще було у Соборі. Нам чужі були всякі почування, що могли б були порушити радісний спокій наших душ — ми були в своєму рідному Божому храмі і та свідомість дорогим спомином записалась у нашій пам'яті на ціле наше життя.

По св. Літургії ми вибралися автобусом до Ватикану, щоб бути на авдієнції у Первоієрарха Йосифа. З нами поїхав і наш епископ Преосв. Владика Ніл, щоб з представниками своєї пастви спільний поклін зложити Первоієрархові Йосифові від едмонтонської епархії.

Про ті наші відвідини я просив Його Блаженство передовсім тому, що бажав прочанам із далекого Заходу Канади вчинити честь, якої не мали щастя мати многі із прочан на українські святкування, бо мусіли скоріше виїжджати з Риму. Первоієрарх стрічався з ними в Університеті св. Климента. Така стріча, хоч щира, обставиною місця і часу мусіла бути коротка.

Нам пощастило бути в приватному мешканні Ісповідника Йосифа у Ватикані. Цю радісну і для нас всіх незвичайно дорогу стрічу ми теж утривалили на знимці, яку й бачите.

Преосвященний Владика Ніл з прочанами з Едмонтонської епархії на авдієнції у Первоієрарха Йосифа.

Враз із нами в цій стрічі з Первоієрархом Йосифом взяв участь протоієрей о. д-р І. Гриньох. Нам приємно було, що той визначний наш священик радо згодився нам товаришити у нашій стрічі з Його Блаженством. Преосвященний Владика Ніл, привітавши Первоієрарха, сказав, що всі ми сповнені почуваннями вдячности для Його Блаженства за все, чого досвідчили у тих пам'ятних днях у Римі.

Вітаючись з кожним з нас з окрема, Первоієрарх Йосиф відповів на привітання нашого Владики ось так: „Не ви мені маєте дякувати, а я вам, що з таких далеких сторін приїхали сюди до Риму, щоб, взявши участь у посвяченні Собору Святої Софії, ще раз доказати свою любов і привязання до рідної Церкви та народу". В дальших словах Верховний Архиепископ підкреслив ще раз значення Собору Святої Софії для нас українців. Він сказав, що дотепер ми все були наче „у комірному", не маючи власної церкви. Мусіли стосуватись, наприклад у базиліці св. Петра, до обставин. А тепер у рідному Соборі ми господарі у власній церкві. Вона й символ нашої народньої і церковної єдности, яка є найсильнішим забороло нашим у змаганні до збереження свого існування. При тому Первоієрарх виявив нам свої найблищі пляни, які, як Бог поблагословить, напевно скріплять наші позиції у Вічному Місті та будуть для многих із українців обставиною вдоволення і втіхи.

Погодившись спільно з нами відфотографуватись, Його Блаженство ще раз щиро вітався з кожним із нас та на пращання благословив своєю, ісповідницькою кровію освяченою, рукою. Ми пращалися з нашим духовним батьком, заявляючи, що рішені вкороті знову їхати в Рим на радісні торжества патріяршої інтронізації Первоієрарха нашої Церкви. Усміхнений, але і незвичайно поважний погляд Його Блаженства супроводили слова: „все в Божих руках. Маймо надію, що Його всемогуча опіка провадитиме й дальше нашу Церкву аж до побідного кінця".

Ми цілували руку Первоієрарха і в якомусь незвичайному настрої — і радости і побоювань, чи вдруге ще стрінемося зі славою наших днів Ісповідником Йосифом, залишили архиепископську палату.

Була саме за 10 мінут дванадцята полудня. Вселенський Архиєрей мав уділити приявним на площі св. Петра многотисячним масам народу благословення. Ми теж взяли в ньому участь. То було благословення Христового Намісника на землі. Ми доцінювали хвилину. Але в нашому серці сильнішими були почування, які полишили по собі щойно відбуті відвідини у Первоієрарха Йосифа — ісповідника Христової віри. Він ділом доказав свою любов до Бога. Ми молилися, щоб Господь в нагороду дав йому щастя побачити рідний Єрусалим.

КІНЕЦЬ!

Відвідини „Студіону". Посередині настоятель о. А. Рижак.

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:

Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

ROYALITE

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної ґазоліни та оливи до авт.

Artic Service Station Ltd.

12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212

Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ И ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.

Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.

Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP

10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844

Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

Більше розводів у СССР

Минулими роками в СССР значно збільшилася кількість розводів. У 1940 р. було там 205,600 розводів, в 1950 р. — 360,000, в 1967 р. — 646,300 розводів. Найбільше розводів є серед молодих подруж до 30 років.

Найвище число розводів — у Литві: 4.2 на 1,000 осіб, далі йдуть Естонія й Росія: 3.2 на 1.000 мешканців, потім Україна: 3 розводи на 1,000 мешканців. Найменше розводів у Грузії, Киргізії, Узбекістані та Таджикістані: лише 1 розвід на 1,000 мешканців.

Головною причиною розводів є фінансова незалежність жінок від чоловіків. Жінки заробляють для себе досить й не потребують діставати грошей від чоловіків.

Вслід за розводами в СССР меншає природний приріст населення. На 10,000 населення в 1963 р. було 212 народжень, а в 1967 р. — тільки 174. Найнижчий приріст населення є у великих містах: Москві, Ленінграді, Києві, Харкові, а теж у республіках Російській, Українській, Естонській та Литовській. В Азербайджані та Туркменії родиться два й пів разів стільки дітей, що в Україні.

ФІЛІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ В ЕДМОНТОНІ

влаштовує

в неділю, 22 лютого в год. 2.30 попол.

в авдиторії Вікторія Композіт Гай Скул

КОНЦЕРТ

Пісні й танки України

В концерті беруть участь:
чоловічий хор „Дніпро",
жіночий октет «Мережі»,
100 українських танцюристів,
оркестра та танцюристи УНО

Вступ: дорослі $1.50, студенти та діти: $1.00

Квитки можна набути в Українській книгарні

10205 - 97 вул.

УВАГА

БІНҐО

КОЖНОЇ НЕДІЛІ

В 7:30 ВЕЧОРА У
S P O R T E X
EXHIBITION GROUNDS

БІНҐО

Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії
св. Володимира
12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну

висилає до ваги 44 фунти

VEGA

UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton

Велика обнижка цін!

Дрібні оголошення

• ПОТРІБНО ЖІНКИ ДОГЛЯДАТИ ДІТЕЙ

Потрібно жінки, що має досвід з дітьми, для доглядання дітей — 6 місячної дитини та дівчини в шкільному віці. Може приходити на час праці, або мешкати враз з родиною дітей.

Хочемо мати таку жінку, щоб можна на неї спуститися.

Телефонуйте: 439-1422.

Споза Едмонтону прошу писати з поданням вимог на адресу:

MRS. KOZAK
11127 - 72 Avenue
EDMONTON, Alberta

NOW AT SAFEWAY

Everyday low Prices

Plus

Super Savers

SAFEWAY

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

• Албертський уряд приготовляє закон, який нареченим нижче 21 років дозволить одружитися навіть без дозволу батьків.

EATON'S
HEARING AID CENTRE

• Комплетна перевірка слуху апаратом
• Дуже доброї якости інструменти по низькій ціні

Для докладної перевірки Вашого слуху зробіть вчасно домовлення з авдіометристом Ітона.

Слухова клініка: лютий: понед. 16 — Давсон Крік; вівторок, 17 — Форт Ст. Джан; середа, 18 — Гренд Прері; четвер, 19 — Піс Рівер.

ТЕЛ.: 424-0181

Ітона центр для слухових апаратів на першій підлозі.
Member of the Alberta Hearing Aid Dealers Association

Як працює Українська кредитівка в Едмонтоні

1969 рік був важким роком для приватних фінансових інституцій, як також для кооператив і кредитівок. Наслідком кредитових обмежень тяжко було дістати позичку, а діставши її треба було за неї дорого платити. Тому відсоткова стопа на позички зростала з місяця на місяць. Інфляція стала дійсністю і зганяла сон з очей капіталовкладників. Гроші почали мандрувати від одної фінансової установи до другої, що платила вищі відсотки.

Наша кредитівка вийшла щасливо з тієї нестійкости. Вона змогла збільшити свої обороти на 15,674.17 дол., ощадности зросли на 60,411.-17 дол., а чистий зиск зріс на 3,820.25 дол. більше ніж минулого року.

За ввесь час свого існування кредитівка дала 2,868,-676.42 дол. позичок, а виплатила в формі дивіденди 164,-338.27 дол. Зростаючи ось так наша кредитівка бажає ощадностей від нашої спільноти, зокрема від членів. Деякі члени ощаджують постійно, їхня сума ощадностей зростає з їхньою користю, допомагає рости кредитівці, інші ж члени не склали ні сотика продовж кількох років, щоб збільшити свої вклади. Наша кредитівка є життєздатною, рухливою організацією, в якій члени взаємно допомагають собі так, що одні ощаджують, другі позичають. Очевидно „сплячих" членів ніхто не потребує й українська католицька кредитівка також ні. Тому не будьте „мертвими", „сплячими" членами, але дійсно активними, які турбуються долею своєї установи, бо є її власниками.

Більші скупчення українців у Торонті, Вінніпеґу мають багато-мільйонові кредитівки, що обслуговують нашу спільноту банковою системою, але свідомі громадяни полагджують також усі свої фінансові дії в цих кредитівках. А де ж ми? Тут треба згадати про велику благодать для членів кредитівки, а саме про те, що ощадності і позички є обезпеченими ось так: до 55 року життя кожна ощадність аж до висоти 2,000 дол. на випадок смерти члена є повернена спадкоємцеві подвійно (наприклад: ощадність 500 дол. є звернена спадкоємцеві з додатково застрахованою сумою, себто у висоті 1,000 дол.). Понад 55 літ життя аж до 70 року життя ощадності є теж обезпечені, але не на 100 відсотків, тільки на 75, 50 і 25 відсотків відповідно до віку. Зате всі позички обезпечені повнотою так, що на випадок смерти, спадкоємець не платить затягненого довгу. Це обезпечення оплачує кредитівка зі своїх прибутків для добра своїх членів .Тому члени мусять брати це до уваги, себто тільки активні, „живі" члени можуть з того прзва користати.

Отже користайте з цих уподіднень та полагджуйте всі свої фінансові орудки в українській католицькій кредитівці, що приміщується при 9710 - 108А Аве. та відкрита кожної середи від год. 7 — 9-ої вечором і в суботу від 10 — 1-ої вполудне. Кредитівка відбуде свої 24-ті Загальні збори в залі під катедральним храмом св. Йосафата при вул. 97 - 108 Аве., дня 25 лютого ц.р. о год. 8-ій вечором.

На тих Загальних зборах будуть вильосовані п'ять нагород вступу на залю на суму 50 дол. Тому закликаємо всіх членів взяти участь у 24-их Загальних зборах Української католицької кредитівки.

інж. М. Когут,
член управи кредитівки

НА КОЛЯДУ ПРИСЛАЛИ ДО „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

По 5.00 дол.: Юрій Гук, Саск.; Джубілі Клінерс, Едмонтон; о. Н. Сірий, Су Ст. Мері, Онт.; О. Гуцуляк, Донкен, Бр. К.;

По 2.00 дол.: М. Куць, Едмонтон; В. Дубик, Гемилтон, Онт.; П. Бідулка, Сматс, Саск.; К. Павлик, Елк Пойнт, Алта; І. Бабик, Ню Вестмінстер, Бр. К.; І. Козяк, Едмонтон; п-і М. Углик, Принс Алберт, Саск.; Г. Романюк, Кадворт, Саск.;

По 1.00 дол.: Д. Шульган, Едмонтон; Д. Пронишин, Келовна, Бр. К.; І. Ситко, Йорктон, Саск.; д-р І. В. Даревич, Давнзвю, Онт.; В. Катамай, Принс Алберт, Саск.; В. Лахович, Венис, Алта; В. Чупик, Денбурі, Саск.; Ф. Мотілаґ, Мічам, Саск.; Г. Боднар, Медисин Гет, Алта; п-і А. Микитюк, Ліндберґ, Алта.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

Збірка давних друків та пам'яткових речей

Від довшого часу друкуємо в „Українських Вістях" заклики, допомогти нам зібрати давні друки та різні пам'яткові речі, щоб зберігти їх від знищення та заховати для грядучих поколінь. Дуже часто пам'ятки нашого минулого пропадають безслідно, нищаться, замість бути збереженими в архіві чи музею, як це діється в інших культурних народів.

Передайте нам, або перешліть: давні книги, альманахи, співаники з нотами, мапи, журнали, світлини, картки з поясненнями, брошури, часописи та всяке друковане слово. Дальше: емблеми - відзнаки товариства з нагоди ювілеїв. Мистецькі картини, образи, гуцульську різьбу, кераміку, вишивки, всякі ручні вироби, народний одяг і тканини.

Просимо рівнож всіх наших піонерів, що ще в доброму здоров'ю та пам'яти щоб вони писали свої спомини, або переказали для запису своїм дітям, про давний побут та життя українців у Канаді. Присилайте нам спомини враз із Вашими світлинами.

Телефонуйте ч.: 424-6905
Пишіть:
H. YOPYK
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колеґії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

Д-р Мирон Старко
Спеціяліст — оператор
носа і залози (glands).
від глухоти, недуг горла, дил-Tonsils, adenoids, сайнисис
ниці і кормового проводу
225 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave., Edmonton
Тел.: офісу 424-4773
дому 482-2217

МАЄТЕ КЛОПІТ З ХРОБАКАМИ?

Заживайте медицину
"PANOVIN"
Пачку тої медицини, що вистарчає на одну курацію, можете дістати в вашому драґ-шторі.

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Не ризикуйте, але асекуруйте!

АСЕКУРАЦІЇ: від вогню • авт і троків • бонди для контракторів • від крадіжі • особиста відповідальність.

Наше завдання — не лише мати багато клієнтів, але теж дати найкращу обслугу!
Переконайтеся про це самі!

Асекурація — то не витрата, а зиск.

J. GULAYETS
Insurance Mgr.

STAR AGENCIES
(Insurance) Ltd.

Phones: 429-2657 — 422-7218
10018 - 101 A Ave. Edmonton

Посилаю ——— на передплату
"Українських Вістей"

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і прізвище ....

Адреса ....

....

(Подати в англійській мові)

ЗМІНА АДРЕСИ

10 ЦЕНТІВ

Коли змінюєте місце свого перебування, виповніть цю картку, витніть та негайно перешліть на адресу Адміністрації "У.В.":

UKRAINIAN NEWS, 10967 - 97 St., Edmonton 17, Alta

Ім'я і
стара адреса: ....

....

Ім'я і
нова адреса: ....

....

(Адресу писати по-англійськи)